

மெய்கண்டான்

சிறப்பு மலர்

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய வெளியீடு.

1971

உங்கள் திருப்தியே எங்கள் இலட்சியம்.
குறைந்த விலை, நிறைந்த பொருள்.

எந்தக் கருமமானாலும் எதற்கும் தேவையான சகல
பொருள்களும் புடைவை, சீமெந்து முதலாயினவும்
மொத்த விலைக்கும் சில்லறைக்கும் எங்களிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எங்கள் அம்பாள் ஆடையின்

- நெல் குற்றுவிக்கலாம்
 - அரிசி, சரக்குவகை, குரக்கள் அரைக்கலாம்
- எந்தவிதமான உங்கள் தேவைகளுக்கும் எம்முடன்
தொடர்பு கொள்ளுக.

இ. துரையப்பா அன் சன்ஸ்

தொல்புரம் — சுழிபுரம்.

தொலைபேசி:- வட்டுக்கோட்டை, 97.

with best compliments from:

SIVA INDUSTRIES

31/14, OLD MOOR STREET,

COLOMBO - 12.

Manufacturers of Chandra Cut Crepe Paper

“மெய்கண்டான்”

சிறப்பு மலர்

..... 1971

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய கீதம்

வாழ்கமெய் கண்டான் மகாவித்தி யாலய
மாதா வாழுகவே.

வயங்கும் பண்ணாகம் தொல்புரம் சுழிபுரம்
வட்டுக் கோட்டை யிவ்வூர்களின் நடுவே
தயங்கும் வழக்கம் பரைத்தலம் அமர்ந்து
தமிழுங் கலையும் வளர்த்திடும் அன்னை — வாழ்க

முன்னள் முதல்வர் கந்தைய பிள்ளை
முதலாம் பெரியோர் முயன்று நிறுவிப்
பன்னு ளாகப் பாவித்த தெய்வப்
பாவையிப் பதியின் பல்குடர் விளக்கு — வாழ்க

அளவில் வடிவில்வே ருயின மேனும்
அன்பில் உணர்விலொன் றும்வகை யெய்மைத்
தழுவிக் கற்றுணர்ந் தொழுதுக என்னும்
தாரக மந்திரம் தந்துவாழ் விப்பவள் — வாழ்க

வாடா நறுமலர் வளநம் மதியம்
மண்ணிற் சூரியன் வண்சிந் தாமணி
தேடாத் திரவியம் தெவிட்டா அமிர்தம்
திகழும் கண்கண்ட தெய்வமும் ஆவாள் — வாழ்க

உள்ளே

பக்கம்

வித்தியாலய கீதம்	3
அதிபரின் செய்தி	4
ஆசிரியரைகள்:-	
i பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.	6
ii கல்வி ஆலோசகர் சி. பொ. சிவபாதம் B. A. Dip. Ed.	8
எங்கள் அதிபர் ஸ்ரீநிவாசன்	9
—பண்டிதை திருமதி பொ. பாக்கியம்.	
எங்கள் வித்தியாலயம்	11
—முன்னாள் அதிபர் செ. ஸ்ரீநிவாசன்.	
என்னை வளர்த்த மெய்கண்டான்.	14
—முன்னாள் துணையதிபர் இ. அப்பாத்துரை.	
இரந்துருக எழுகின்ற சோதி	16
—புலவர் நா. சிவபாத சுந்தரனார்.	
தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி.	18
—இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்.	
நல்ல சமுதாயம்	21
—காந்தி ஆசிரியர் திரு. பொ. கந்தையா.	
பற்றுக்கள்.	25
—பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.	
“அறிவுலகமே சிந்தித்துப் பார்”	26
—பண்டிதர் க. மயில்வாகனம்.	
எங்கள் ஆசிரியர்.	31
—புலவர் கா. வேல்முருகன் B. O. L.	
எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையோர்.	34
—செல்வி பொ. இராசநாயகி,	
மொழி வளர்ச்சி	38
—நியாயவாதி அ. அமிர்தலிங்கம் B. A.	
மெய்கண்டான் இன்றுவரை	39
—பழைய மாணவன்.	
நன்றிபாராட்டுகின்றோம்.	43

அதிபர்
திருமதி

ப. சிவானந்தராஜன்
அவர்களின்

செய்தி

இந்த மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராக நான் இவ்வருடம் தைமாதம் முதல் நாளன்று நியமனம் பெற்றேன். இந்நாளை எனது வாழ்க்கையிற் சிறந்த பொன்னாண்டு என்று மதிக்கின்றேன்.

இங்கு நியமனம் பெறுமுன்னர் இதன் வரலாற்றை ஓரளவு அறிந்துள்ளேன். சந்தான குரவரில் தலைவராக நின்று சைவமும் தமிழும் வளர்த்த மெய்கண்டாரின் திருப்பெயரைத் தாங்கி நின்று இப்பாடசாலை சைவசமயத்தையும் தமிழ் மொழியையும் வளர்த்து பண்பாட்டின் நிலைக்களமாய்த் திகழ்ந்து வருகின்றது. இதனைக் கட்டியெழுப்பி வளர்ப்பதில் கடந்த காலத்தில் இவ்வூர்ப் பெரியார்களும், கல்விமாண்களும், அதிபர் ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் மேற்கொண்ட பணிகளை நாம் நினைவு கூர்ந்து அஞ்சலி செய்கின்றோம். அவர்கள் செய்த பணிகளை மறக்க முடியாது.

இற்றைக்கு 45 ஆண்டுகளின் முன் சிறிய ஆரம்பபாடசாலை யாய்ப்பின் படிப்படியாகக் கனிஷ்டபாடசாலை, சிரேஷ்டபாடசாலை உயர்தர பாடசாலையென வளர்ந்து மகாவித்தியாலயம் என்று 3ம் தரக் கல்லூரியாய் விளங்கும் இப்பாடசாலையின் சரித்திரம் அற்புதமானது. இது வருங்காலத்திலும் மேலோங்கி வளர்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பல உள்ளன. 1951ம் ஆண்டில் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடிய இப்பாடசாலை இனி பொன்விழா, வைரவிழா, நூற்றாண்டு விழாக்களும் கொண்டாடி மேலும் மேலும் பொலிவுற வேண்டும்.

இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு இன்று வேண்டப்படுவன பல முதலாவது ஆசிரியர் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பும் ஆர்வமும் ஆகும். இவையிரண்டும் எவ்விதகுறைவுின்றித் தாராளமாய் உள்ளன பண்புமிக்க கிராமம் என்ற பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காக்கும் இவ்வூர் அன்பர்கள் தொடர்ந்து காட்டும் அயராத ஆர்வமும் ஊக்கமும் இப்பாடசாலையை 2ம் தரத்துக்கு மட்டுமன்றி முதலாம் தரத்திற்கும் உயர்த்தி, வருங்காலப் பெரியோரான மாணவர்களின் கல்வி நலனைப் பேணுமென்று நம்புகின்றேன். இரண்டு கைளும் இணைந்தாற்றான் ஒலி உண்டாகும். அவ்வாறே அதிபர் ஆசிரியர்களுடன் பெற்றோரும் இணைந்தாற்றான் வருங்காலம் என்ற கோபுரங் கட்டி எழுப்பமுடியும். அறிவியலில் மாணவர் சிறப்புற நல்ல ஆய்வு கூடமும், வசதியான வகுப்பறைகளும், விஞ்ஞான ஆசிரியர்களும் தேவை. இப்போது இங்கே கற்போரில் கூடிய தொகையினர் பெண்பிள்ளைகள். இவர்களுக்குரிய மனையியல், தையல் முதலான கலைகள் பயில்வதற்கு ஏற்ற சிறந்த வசதிகள் இல்லை. விளையாட்டு மைதானம் தேவை. இவையெல்லாம் நிறைவுறப் பெற்று இப்பாடசாலை சிறந்த கலைக்கோயிலாக விளங்க என்னாலான பணிகளை ஆசிரியர், பெற்றோர், கல்விப் பகுதியினரின் உதவியுடன் இயன்றவரை செய்யச் சித்தமாயுள்ளேன். வணக்கம்.

மலராசிரியர் குழுவினர்:

பண்டிதை திருமதி பொ. பாக்கியம்
 புலவர் திரு. கா. வேல்முருகன் B. O. L.
 பண்டிதர் ,, அ. ஆறுமுகம்
 பண்டிதர் ,, ப. இராசகுரு

அச்சிட்டவர்:

ஆனந்தா அச்சகம்,

226, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பண்டிதமணி அவர்கள் வழங்கிய

அருளுரை

திரு. செ. ஸ்ரீநிவாசன் சைவாசிரிய கலாசாலையிற் பயிற்சிபெற்றுங் காலத்தில், ஆசிரியர்களின் அன்புக்கும் ஆசிரிய மாணவர்களின் பெருநட்புக்கும் பாத்திரமாயிருந்தார்; எல்லாருக்கும் இனியவர்.

மாணேஜர் திரு. சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் திரு. ஸ்ரீநிவாசனை மிகக் கௌரவித்து, மெய்கண்டான் பாடசாலையை அவரிடம் ஒப்பித்தார்கள். பாடசாலையை மகாவித்தியாலயமாக்கி, பிரவேச, பாலபண்டித, பண்டித வகுப்புக்களை நடாத்துவித்து, கல்வியைப் பல துறைகளிலும் அவர் விருத்தி செய்திருக்கின்றார்.

பண்டிதை திரு பொ. பாக்கியம் அவர்களின் "நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி" நூல் வெளியீட்டு விழாவைத் தமது வித்தியாலயத்தில் நடத்திச் சிறப்பித்தது மறக்கற்பாலதன்று.

இளைப்பாறியிருக்குங் காலத்தில் சமய சிந்தனைகளிலும் கடவுட் பத்தியிலும் நாட்டின் நலனிலும் காலங்கழிக்க இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

சைவாசிரிய கலாசாலையில் எங்களிடம் கற்று வெளியேறிய ஆசிரிய மாணவர்களுள் திரு. இ. அப்பாத்துரை என்பவரும் ஒருவர் ஆவர். குணவிசேடங்களினாலும், அடக்கமான சிந்தனையினாலும் பண்டிதர் திரு. கா. தம்பையாவைப் போல என மனசைக் கவர்ந்த மற்றொருவர் திரு. அப்பாத்துரை ஆவர். அவருடைய அடக்கமான போக்கும், பழிக்கஞ்சி ஒதுங்கும் நாணமும் அவரது மாணவர்களாலும் பிறராலும் பின்பற்றத்தக்க தகுதிவாய்ந்தவை.

அவர் தமது ஆறுதல் காலத்தைக் கடவுட் சிந்தனையிலும் சமய சாஸ்திரப் பயிற்சியிலும் கழித்து எல்லா நன்மைகளையும் பெறுவாராக.

கலாசாலை வீதி,

யா/திருநெல்வேலி. 1-3-71;

சி. க

கல்லூரிகளுடன் போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டிய பாடசாலை

கல்வி ஆலோசகர்

திரு. சி. பொ. சிவபாதம் B. A.

வட்டுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் கல்வியதிகாரியாக நான் ஐந்து வருடங்கள் சேவை புரிந்தேன். அந்தக்காலத்திலிருந்து பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய அதிபர் திரு. செ. ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொள்ளும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. எனது அலுவலகம் என்று சொல்லுமளவுக்கு அவருடைய பாடசாலை விளங்கியது. அக்காலத்தில் எனது கடமைகளைத் திருப்திகரமாகவும் செவ்வையாகவும் நடத்துவதற்கு அதிபர் ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள் பெரிதும் உதவியாயிருந்தார். இந்த வட்டாரப் பாடசாலைகளுக்கிடையே விளையாட்டுப்போட்டி, சங்கீத விழாப்போட்டி, பேச்சு கட்டுரைப்போட்டிகள் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் நிர்வாகக் காரிய தரிசியாய்ப் பொறுப்பேற்றுச் செம்மையாக அவர் நடத்தி எனக்கு உறுதுணை புரிந்தார்.

எனது கடமைகளை நடத்த உதவி புரித்த வகையிலே தமது பாடசாலைக் கடமைகள் பலவற்றை என்முலம் செய்வித்தார். பாடசாலைக்குத் தேவையான ஆசிரியர், கட்டிடங்கள், தள்பாடங்கள், உபகரணங்கள் இவைபற்றி அடிக்கடி என்னோடு தொடர்பு கொண்டார். அக்காலத்தில் இவருடைய நினைப்பும் பேச்சும் தமது பாடசாலையைப் பற்றியனவாயே இருந்தமையை அறிவேன். அதனாலே தான் இந்தப்பாடசாலை பெரிய கல்லூரிகளுடன் போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டவும் முடிந்தது. இவ்வாறு திறமையாகப் பாடசாலையை நடத்திவந்ததனாலேயே நான் மட்டுமன்றி எனக்குமுன்னும் பின்னும் இப்பாடசாலைப் பரிசோதனையைப் புரிந்தாரனைவரும் இவருடைய சேவை மிகத் திருப்திகரமானது எனக் குறிப்பிடுவரோயினர்.

வலிகாமம் மேற்குத் தமிழாசிரியர் சங்கத் தலைவராக இவர் பல ஆண்டுகள் இருந்தார். தலைமையாசிரியர் சங்கத்தலைவராயும் இருந்தார். ஆசிரியர் இவரிடம் மிகுந்த மதிப்பு வைத்துப் போற்றியமையை இது புலப்படுத்தும்:

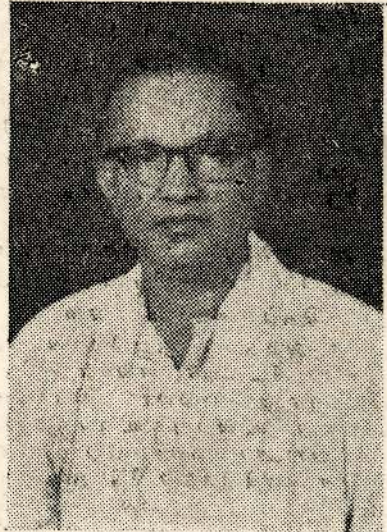
பாடசாலைக் கருமங்களில் இவருக்கு நல்ல உதவியாயிருந்த துணை யதிபர் திரு. இ. அப்பாத்துரை அவர்களும் கண்ணியம், திறமை, பண்பாடு உடையவர். ஆசிரியர் மத்தியில் நன்மதிப்புப் பெற்றவர். அவருடைய காலம் முழுவதும் சேவைபுரியப் பெறும் வாய்ப்பு இப்பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது.

இவர்கள் இருவரும் இலட்சியமுடைய அதிபரும் துணையதிபருமாக ஆருந்து சேவைபுரிந்து இந்த ஆண்டுத்தொடக்கத்தில் ஓய்வு பெற்றுள்ளனர். இவர்களோடு உதவியாசிரியர் திரு அ. எதிர்வீரசிங்கம் என்பவரும் ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இவர் மூவரும் பாடசாலைச் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் தமிழ்மொழி, சைவசமயம், தாய்நாடு இவற்றுக்குச் செய்யக்கூடிய சேவைகள் பல இருப்பதை அறிவர். அவ்வகையில் சேவைபுரிந்து சுகமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ அருள்புரியவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

எங்கள் அதிபர்

திரு.

செ. ஸ்ரீநிவாசன்

பண்டிதை

பொ. பாக்கியம்

மேலே கூறப்பட்ட திருநாமத்தை அறியாத கல்வியுலகு இருக்கவே முடியாது. அதிபர் என்ற சொல்லின் அர்த்தமே - வடிவமே திரு. செ. ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள்தான். அவர்களது சிறப்பு, அவர்களது ஆற்றல் ஆசிரிய தரத்தோடு நின்றுவிடவேண்டியதொன்றன்று. இந்த வலிகாமம் மேற்கப்பகுதி ஆசிரிய உலகுக்கு அன்னார் ஒரு வழிகாட்டி. அவரது செயற்றிறன் அவரோடொத்த ஆசிரியரை மாத்திரமன்றி அவர்மேலுள்ள உத்தியோகத்தரையுமே பிரமிக்கச் செய்யும். மேலுத்தியோகத்தரையே வழிநடத்தி, அவர்களுக்கு உதவி செய்து வாழ்ந்த கதையை அவர்கள் ஒருபொழுதும் மறக்க மாட்டார்கள். கல்வி விஷயத்தில் - கல்விக்கூடத்தை நிர்வகிக்கும் விஷயத்தில் இந்தவட்டாரத்திலுள்ள ஆசிரியர்களில் அவரிடம் உதவி பெறுதவரோ மிகச் சிலரே. இத்தகு சிறப்பாற்றல் மிக்க அதிபர் அவர்களது சேவை இடைக்காலத்தில் துண்டிக்கப்பட்டமை இந்த வட்டாரத்திற்கோர் பேரிழப்பாகும்.

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த அதிபரிடம் கல்விக்கற் நாம் என்ன மாதவம் செய்தோமோ? மாணவராகிய நாம் கல்விக்கற்றுத் தொழில் பார்த்து நம்மில் நாமே தங்கியிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவரது விருப்பம் அதற்காக அரும் பாடுபட்டவர் அவர். ஐந்தரை மணித்தியாலமே திறந்திருக்கும் கல்விக்கூடங்களுக்கு மெய்கண்டா னைப்பார்த்து 'ஆச்சரியமும் பொருமையும் ஏற்படும். சாயந்தரவேளை யிலும்சரி இரவுவேளைகளிலும்சரி விடுமுறை நாள்களிலும்சரி மெய்கண்டானில் கல்வியொலி கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இந்நி லையை உருவாக்கியவர் எங்கள் அதிபர் அவர்கள்தான். பாடசாலை நேரத்திலேதான் அதிபர்கள் ஆசிரியருக்கு நேரகூசி போட்டு நடத் துவர். ஆனால் நமது அதிபரோ விடுமுறை காலங்களுக்கும் சாயந் தர வேளைகளுக்கும் ஆசிரியருக்கு நேரகூசி போட்டுக் கொடுத்து எங்களுக்குக் கல்விக்கற் உதவிபுரிந்து வந்தார்கள். பிரதிபலன் எது வும் நோக்காது சேவைசெய்த எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையவர் களுக்கு மாணவராகிய நாம் என்றும் நன்றியுடையவர்கள்.

அன்னார் ஏதோ இல்லறவாழ்வை நடாத்தி வந்தாலும் தமது உடல், பொருள் ஆவியனைத்தையும் மெய்கண்டானுக்கே அர்ப்பணித் தார். மெய்கண்டான் என்னும் நங்கையை மணந்தவர் அவர். அவளை அழகுபடுத்துவதில் வளர்ப்பதில் தமது காலம் முழுவதையும் செலவிட்டவர். எங்கள் அதிபரின் சேவைமனப்பான்மை எல்லா ஆசிரியராலும் எல்லா அதிபர்களாலும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய தொன்று உண்பதும் உறங்குவதும் தவிர்ந்த ஏனைய வேளைகளெல் லாம் பாடசாலைக்க்கன்றே செலவு செய்தவர் அவர். தமது மாண வர்களை மாத்திரமன்றித் தம்மோடு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களையுமே முன்னேற்றப்பாதையில் இட்டுச்சென்றதை நாமறிவோம். அன்னா ரிடம் கல்விக்கற் மாணவர் பலர் இலங்கை முழுவதிலும் உயர் பதவி வகிக்கின்றனர். அன்னாரைக்கண்ட மாணவர் தாய்ப்பசுவைக் கண்ட கன்றெனத் தாயிச்செல்வர். அந்த அளவுக்கு அன்புள்ளமும் சேவை மனப்பான்மையும் கொண்டவர் அவர்.

அவருடைய தோற்றம், அவருடைய எண்ணம் அவருடைய பேச்சு செயல்கள் யாவுமே இளமையானவை — புதியவை. இன்னும் பல வருடங்கள் அதிபராகப் பணியுரியும் திறமையும் வன் மையும் உடையவரை அரசாங்கச்சட்டம் தடுத்து ஓய்வு கொடுத்துள்ளது. அன்னார் ஓய்வு பெறுவதினாலே மெய்கண்டான் நங்கை தனது அரிய நாயகனைப் பிரியப் பெற்றுக் கலங்கினாலாயினும், அவருடைய இடத்தில் நியமனம் பெற்ற புதிய அதிபர் திருமதி ப. சிவாணந்தராஜன் அவர்கள், அவருடைய புத்திமதிகளை ஏற்று அவரை உசாத்துணையாகக் கொள்ளுவதனாலே மெய்கண்டான் புதிய பொலிவும் விளக்கமும் பெற்றுத் துலங்குகின்றார். அவர் வாழ்க;

ஓய்வு பெற்றுள்ள எங்கள் அதிபர் தேக்கமும், இன்ப வாழ்வும், நீண்ட ஆயுடும் பெற்றுவாழ இறைவன் திருவருள் புரிவாராக. ●

எங்கள் வித்தியாலயம்

சே. ஸ்ரீநிவாசன்

முன்னுரை

இற்றைக்கு இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன் வழக்கம் பரை அம்பாள் ஒரு மூதாட்டி வடிவமாக நம் மூதாதையர் ஒரு வரான ஐயங்குட்டி வேலாயுதருக்குக் காட்சிகொடுத்தமையை நாம் பெரியோர்கள் வாயிலாக அறிவோம். அந்த அம்பாளின் அநுக் கிரகத்தால், தற்போதுள்ள அம்பாள் கோயிலின் கிழக்கு வீதியில் வித்துவசிரோன்மணி சபாபதி நாவலர் அவர்களால் கலைச் செல்விக்கு ஒரு கல்விக்கூடம் அமைக்கப்பட்டது. நாவலர் அவர்கள் இந்தியா செல்ல இக்கல்விக்கூடமும் அழிந்து பட்டது. அதன்பின் நமது கிராமத்தில் அப்பச்சிச் சட்டம்பியார், விநாசித்தம்பிச் சட்டம்பியார் என்னும் இருவராலும் இரு பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. காலகதியில் அவையும் அழிந்து போயின.

இந்தநிலையிலே - சரஸ்வதி தேவிக்கொரு தனிக்கோயில் அமைக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் திரு. தி. மு. கந்தையா அவர்களை முன்னிட்ட எம்மூர்ப் பெரியார் சிலரது உள்ளத்தில் 1925ம் ஆண்டு உதயமானது. அவர்களது எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்புத்தான் இன்று நாம் காணும் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயமாகும். அன்று இப்பாடசாலை அந்தப் பெரியார்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட பரிபாலன சபையினராலும், சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்க மனேஜர் திரு. சு. இராசரத்தினம் அவர்களாலும் பேணி வளர்க்கப்பட்ட குழந்தை. அது நாளொரு வண்ணமாக வளர்ந்து க. பொ. த. வகுப்புக்கள் வரை நடாத்தக்கூடிய நிலையை எய்தியது. 1962ம் ஆண்டு அரசாங்கச் சட்டத்திற்கமைய இப்பாடசாலையும் அரசாங்க பாடசாலை ஆனது. அன்று தொடக்கம் இப்பாடசாலையின் முழுப்பொறுப்பையும் நானே ஏற்று நடாத்தி வந்திருக்கிறேன். இந்நிலையில் பாடசாலைகளைத் தரப்படுத்தும் ஒரு முயற்சி அரசாங்கத்தினரால் அமுலாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது நமது மெய்கண்டான் பாடசாலை ஒரு மகாவித்தியாலயமாக வேண்டும் என்னும் பேரவா என்மனதில் உதயமானது, அதனை இப்பாடசாலைப் பழைய மாணவரும் அக்கால வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியுமான திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் எத்தனையோ பாடுபட்டு நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்; இன்று இது மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயமாக மிளிர்கின்றது.

ஆசிரியர்:

இப்பாடசாலை என்று தொடங்கியதோ அன்றிலிருந்தே இங்கு நல்லாசிரியர்கள் தான் கற்பித்து வருகிறார்கள். ஆசிரியர் என்றால் அத்தொழிலைப்பூண்டோர் எல்லோரும் ஆசிரியராக மாட்டார். பிறப்பிலேயே ஆசிரியரான பலர் இங்கு சேவை புரிவது இப்பாடசாலையின் சிறப்பை இன்னும் மேம்படுத்தியது. நன்னூலார் கூறிய தகைமையுடைய ஆசிரியர் பலர் இங்கு சேவையாற்றியமையை ஆசிரிய உலகு அறியும். ஆசிரியர் என்போர் கல்வி, பண்பு, ஒழுக்கம், கடவுட்கொள்கை முதலிய நல்லிலட்சணங்கள் பொருந்தியவராக இருக்கவேண்டும்.

“ குலனாள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலம்மலை நிறைகோல் மலர்நீகர் மாட்சியும்
உலகியல் அறிவோடு உயர்குண மினையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரியன்னை ”

மாணவர்:

இப்பாடசாலையில் கற்றுத்தேறிய கற்கின்ற மாணவர் மிக்க ஒழுக்கமுடையவர். ஒழுக்கத்தை உயிரேபோற் பேணுபவர்.

“ ஒழுக்கம் வீழ்ப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும் ” —என்பது வள்ளுவம்

யான் இப்பாடசாலையில் முப்பது வருடங்கள் வரை சேவை செய்திருக்கிறேன். இக்காலத்தில் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் மாணவர் வரை கற்றிருக்கின்றனர். ஐந்நூறு மாணவர் வரை க. பொ. த. பரீட்சையிற் சித்தியெய்தியிருக்கின்றனர். இவர்களிற் பலர் சட்ட வல்லுநர், பலர் பட்டதாரிகள், பலர் ஆசிரியர், பலர் எழுதுவினைஞர், பலர் நெசவு ஆசிரியர், பலர் வேறு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர். சமீபகாலத்தில் இங்கு ஒரு பண்டிதவகுப்பு நடந்துவருகின்றது. இது தமிழ் கற்கும் மாணவருக்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பாகும். இதை விட நமது பாடசாலையின் அயலிலுள்ள மெய்கண்டான் மாதர் சங்கம் என்னும் பெயர் கொண்ட நெசவுசாலையில் நமது பாடசாலை யில் நெசவுகற்று வெளியேறிய மாணவர் பலர் வேலைசெய்து ஊதியம் பெற்று வாழ்வது பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய தொன்றாகும்.

கல்வித்தரம்:

இந்த வட்டுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் இந்தப்பாடசாலை ஓர் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கின்றது. அதற்கு மூலகாரணம் இப்பாடசாலையின் உயர்ந்த கல்வித்தரமேயாம். இதனை, காலத்துக்குக் காலம் இருந்து சென்ற வித்தியாதிகாரிகள் நன்கு அறிவர். வளர்ந்து வரும் இந்த நிலையில் 1972ம் ஆண்டளவில் க. பொ. த. உயர்

தீர் வகுப்பை இங்கு புதிதாக அமைத்து நடாத்தக்கூடிய சாதகங்கள் பல உண்டு. வகுப்பு நடாத்துவதற்கேற்ற ஏற்பாடுகளும் நடைபெறுகின்றன, நமது கிராமத்திலும் அயற்கிராமங்களிலும் உள்ள பெண்பிள்ளைகள் பலர் பெரும் பொருள் செலவுசெய்து வாகனங்களிலேறி தொலைவிலுள்ள பாடசாலைகளுக்குச் செல்கின்றனர். அந்தக் குறையைப் போக்கடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றேன். தற்பொழுது இங்கு அதிபர் பதவியேற்றிருப்பவர் ஒரு பெண்மணியாவர். அத்தோடு தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் பட்டம் பெற்றவராவர். ஆகவே அலைந்து திரியும் பெண்பிள்ளைகள் வசதியாகக் கற்பதற்கு ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது.

பெற்றார்:

இப்பாடசாலை மெய்கண்டான் பரிபாலனசபையாராலும், சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தினாலும், பின் முன்னாள் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு முன்னேற்றம் கண்டது. இந்நிலை மாறாது இனிமேலும் இது வளர்ச்சியடைய இப்பாடசாலையோடு தொடர்புடைய பெற்றோர் அயராது உழைப்பாராக. இவ்வாறு நடந்தால் ஐந்து வருடங்களில் இது ஒரு முதலாந்தரக் கல்லூரியாக மிளிர் முடியும்.

தேவை:

1. விஞ்ஞானக்கல்வி கற்பதற்கு இப்பாடசாலைக்கு ஒரு விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் அவசியம் வேண்டும்.
2. மாணவர் உள்ளத்தைப் போன்று உடலும் நலம்பெற்று விருத்தியடைய ஒரு விஸ்தாரமான விளையாட்டிடம் வேண்டும்.
3. விசேஷ பயிற்சிபெற்ற விஞ்ஞான கணித ஆசிரியர் உடனடியாக நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட உடனடித் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொடுப்பதில் பெற்றோரும், பழையமாணவரும், மற்றோரும் விசேஷமாகக் கல்வி அலுவலகத்தோரும் பெருமுயற்சியெடுக்கவேண்டும். மெய்கண்டானின் வளர்ச்சியைக் கண்டு, "சுன்றபொழுதிற் பெரிது வக்கும்" நிலையினை யான் எய்தவேண்டுமென்பதே எனது பெருவிருப்பாகும்;

வணக்கம்

என்னை வளர்த்த

* * “மெய்கண்டான்” * *

‘பொய்கண்டார் காண்பு புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநான் எந்நாளோ?’

பண்டிதர் ஆறுமுகம் அவர்கள் என்னை வளர்த்த மெய்கண்டான் என்னும் விஷயம் பற்றி எழுதித் தரும்படி பணித்துள்ளார். மெய்கண்டான் என்னை எந்த அளவில் வளர்த்துள்ளது என்பதனை எனக்குள்ளே ஆராய்ந்தேன்.

எனது உடம்பு மாத்திரம் இரண்டு அங்குலம் வரை உயர்ந்துள்ளது; பருமனிலும் நிறையிலும் கூடியுள்ளது வயதும் 17 இல் இருந்து 57 ஆக அதிகரித்துள்ளது. வேறு..... குடும்பமும் வளர்ந்துள்ளது மாதவேதனம் 35 ரூபா விவிருந்து 500 ரூபாவிற்கு மேல் கூடியுள்ளது. ஒரு கல்விடு கட்டினேன்; காணி வாங்கினேன்

ஆனால் அறிவு வளர்ச்சி! ஆன்மீக வளர்ச்சி! அறிவு வளர்ச்சி எப்படி? மிக அற்பம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். புத்தகப் படிப்பு மாணவர்க்குப் படிப்பிக்கும் அளவிலே சிறிது வளர்ந்துள்ளது. அவ்வளவுதான். நான் சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலே பயின்ற போது எனது ஆசிரியப் பெருந்தகையோர் அதிபர்திரு சுவாமிநாதன், உப அதிபர் கைலாசபதி, பண்டிதர் ஐயா கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஊட்டிய அறிவுதான் என்னை வழி நடத்துகின்றது. அவர்களின் ஒழுக்க வாழ்வும் பெருந்தகைமையும் மனிதனாக வாழ வைத்துள்ளன. அவர்களை என்றும் மனதில் வணங்குகின்றேன்.

‘எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தாளும் மாணசெய் யாமை தலை’.

‘சென்ற இடத்தாற் செலயீடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு’.

‘தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீயீனெப் பால்’.

இவையும் இவைபோன்ற திருக்குறட் பாக்களும் பாவ நினைப்புகளிலிருந்தும் பாவச் செயல்களிலிருந்தும் என்னைத் தடுத்தாட்

கொள்ளுகின்றன. தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் எனது வாழ்வின் துணைவன், ஆசான் ஆவார். மெய்கண்டான் என்னை எந்த அளவில் வளர்த்துள்ளது என்பதனை எழுதாமல் எங்கோ சென்று விட்டேன்.

மெய்கண்டான் எனது வாழ்வில் கிட்டத்தட்ட நாற்பதாண்டை விழுங்கி விட்டது. ‘யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும், தானாய் நிலைநின்றது தற்பரமே’ என்று அருணகிரிநாதர் அருளியபடி என்னை விழுங்கிவிட்டது. அதனால் யான் மெய்கண்டானாகி விட்டேனா? யாரறிவார்! இது மாத்திரம் உண்மை, வாழ்க்கையில் வழக்கி விழாமல் காப்பாற்றியது மெய்கண்டான்தான்.

வடக்கே சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள், இராஜாஜி போன்றவர்கள் தரும் உபதேசஞ் செய்கின்றார்கள். இங்கே பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் கந்தபுராணத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு ‘தருமம் என்று ஒரு பொருளுண்டு; அதுதான் எம்மை யெல்லாம் காப்பது’ என்று தமது வலது கையை உயர்த்தி அறிவுறுத்துகின்றார். அது என்ன பண்டம்? அதனால் வயிறு நிரம்புமா? என்று ஏளனஞ் செய்து கொண்டு இக்கால உலகம் முன்னேறுகின்றது. இதைக்கண்டு மனம் பொருத பண்டிதர் ஐயா அவர்கள், ‘இக்கால மனிதனுக்கு நெஞ்சு கும்பி வயிறு பெருத்து அவலட்சணமாகி வருகின்றது’ என்று உள்ளம் உருகுகின்றார். ஆன்மீக வாழ்வின் அடிப்படை தருமந்தான். அறஞ் செய் விரும்பு என்ற ஆத்திருடிப் பாடலின் உபதேசமும் அதுவே.

‘மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்; அனைத்து அறன்’ என்பது திருவள்ளுவர். மனமாசுகள் எவை? அழுக்காறு, அவா, வெகுளி போன்றவை. இவற்றை மனதில் ஒட்டாமல் நீக்கி, வாய்மையால் மனதைத் தூய்மையாக்க வேண்டும். இப்படித் தூய்மை செய்யப்பட்ட மனதிலே தான் ஆண்டவன் குடியிருப்பான். மிகமிகப் பரிசுத்தமாகிய இறைவன் தூய்மையான உள்ளத்திலே தான் வாழுகின்றான். தூய உள்ளம் உடையாருக்கே எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைக்கும் நினைவும் ஆண்டவன் கருணையும் கைகூடும். மனத்தூய்மை தான் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு ஆரம்பம். ஆன்மீக வளர்ச்சி முடிபு புனிதமெனும் அத்துவித நிலையடைதலே, சித்த மலமறுத்துச் சிவமாதலே, என்னையும் தன்னையும் வேறாக எண்ணாத - ஏகமாக உணருகின்ற - ஞானநிலை. ஞானவான்கள் எங்கும் எல்லாவற்றிலும் இறைவனையே காண்பர்.

மறுபடியும் விலகிப்போய்விட்டேன். என்னளவில் மெய்கண்டான் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு எப்படி உதவியது? ‘அகம்மாலை’

என்று சகமாயையுள் நின்று தயங்கும் யான் ‘வளர்ந்தேன்’ என்று கூறமுடியுமா? வந்த நோக்கத்தை மறந்து மயக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றேன். ‘அறஞ் செய விரும்பு, படிக்கின்ற அரிவரி வகுப்பு நிலை தான் என் நிலை.

6-3-71.

இ. அப்பாத்துரை.

இரந்திரந் துருக எழுகின்ற சோதி புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரரை.

இனிமைச் சுவையுடைய பொருள்களைத் தேன் என்றும், தேனுக்கு ஒப்பிடும் கூறுவது வழக்கம். பத்திச் சுவையுடைய திருவாசகத்தை யும் “வாதலூர் எங்கோன் திருவாசகம் என்னுந் தேன்” என்று பெரியார் ஒருவர் கூறியருளினார். தேன் இனிமையுள்ளது மட்டுமன்றி உடற்பிணிகள் பலவற்றைப் போக்கும் மருந்துமாயுள்ளது. அவ்வாறே திருவாசகமும் பத்திச்சுவையுடையது மட்டுமன்றி, உள்ளப் பிணர் உயிர்ப்பிணிகளைப் போக்கும் தெய்வத்திறமும் வாய்ந்தது. அதன் சுவையில் ஈடுபட்ட அனுபூதிச் செல்வராகிய இராமலிங்க வள்ளலார்,

“வான்கலந்த மாணிக்க வாசக!நின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்து என்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

என்று பாடுவது புனைந்துரையன்று மெய்யுரையே என்பதனை அவ்வனுபவம் உடையார் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர், அத்தகைய திருவாசகத் தேனில் ஒரு துவலையை இப்போது சுவைப்போம்.

எங்கள் முதுகெலும்பின் அடிமுனையில் குண்டலினி என்னும் சத்தியுண்டு அஃது பாம்புபோலச் சுரண்டு முடங்கி உறங்கிக் கிடக்கும். யோக சாதனைகளாலே குண்டலினி சத்தியை எழச் செய்யலாம் இயமம், நியமம் ஆசனம், பிரானாயாமம், பிரக்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமதி என்ற எண்வகை யோகங்களில் ஒன்றான தியானப்பயிற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் ஓம் என்ற பிரணவத்தைத் தியானித்துப் பிராணவாயுவைச் சுழுமுனைநாடி வழியாக ஓடச்செய்து மனத்தையும் கட்டுப்படுத்தினால் குண்டலினி என்ற மனோசத்தி மேலெழுந்து மூலம், கொப்பூழ், மேல்வயிறு, நெஞ்சு,

மிடறு, புருவநடு என்னும் ஆறு நிலையங்களையும் ஊடுருவிச் சென்று தலையின் உச்சியை அடைந்து, அங்கு வீற்றிருக்கும் சிவத்துடன் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்துவிடும். இவ்வாறு குண்டலினிசத்தி சீவனோடு சேர்ந்திருக்கும் சிவத்தைத் தியானித்து இரந்து உருகும்போது உச்சந்தலையில் ஒளிரும் சிவம் புருவநடுவின்கண் கீழ்முகப்பட்டு ஒளிமயமாக விளங்கும். இதனை “இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே எழுகின்ற சோதியே” என்று மணிவாசகப்பெருமான் அனுபவித்துணர்ந்து கூறியருளுவாராயினர். மேலே குறிப்பிட்ட மூலம் முதல் மிடறு வரையுள்ள ஐந்து நிலையங்களும் ஐம்பூதங்களின் அறிவு மையங்களாகும். அவை தூலவுடம்புடன் பொருந்தியுள்ளன. ஆரவது நிலையமாகிய புருவநடுவே மனம் - உள்ளம் - இருக்கும் மையமாகும். இந்தப் புருவநடுவிலே குண்டலினி சத்தியை நிலைக்க வைத்து, சீவன தனது உச்சியில் ஒளிரும் சிவனை நினைந்து நினைந்து உருக அச்சிவன் புருவநடுவில் கன்னியாக விளங்கும் மனோன்மணியைக் கலந்து சதாசிவமாக விளங்குவன். மூலம் முதல் புருவநடு வரையும் மூலக்கனலை - குண்டலினிசத்தியை - அடக்கியானும் யோகிகளை ‘இமையோர்’ என்று வாதலூர் வாய்மலர்ந்தருளினர். அத்தகைய யோகிகளுக்குப் புருவநடுவில் இடகலை (சந்திரன் - பிரமர்) பிங்கலை, (சூரியன் - திருமால்), சுழுமுனை (அக்கினி - உருத்திரன்) என்ற மூன்று நாடிகளும் சமநிலைப்பட்டு இணைவதனாலே அவர்களின் கண்கள் இமையா ஆதலின் அவர்கள் இமையோர் எனப்படுவர். மும்மூர்த்திகளின் வண்ணமான மூன்று நாடிகளும் ஒன்றாகக் குவிந்துநிற்கும் புருவநடுவில் சிவமும் சத்தியும் சேர்ந்து விளங்குவதை “இமையோர் சிரந்தனிற் பொலியும் கமலச்சேவடியாய்” என்று அருளினர்.

சுழுமுனை நாடியின் உள்ளே பிரமநாடி எனப்படும் பிரமதுவாரம் உண்டு. இதனை இதயக்குகை என்றும் உரைப்பர். இந்தக் குகையினை “திருப்பெருந்துறை” என அடிகளார் போற்றுகின்றார். இந்த இதயக்குகையானது முதுகெலும்பின் அடிப்பகுதியிலிருந்து தொடங்கி உச்சந்தலையிலுள்ள சகஸ்ராரம் வரை வியாபித்துள்ளது. இந்தச் சகஸ்ராரமே ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரை மலரென்றும் அறிவுமையம்.

இத்தகைய தியானத்தில் செம்பொருளாகிய சிவத்தைக் காணும் அனுபூதிமாண்கள் உள்பொருளின் பருமையான வடிவங்களை நுண்பொருள் வடிவங்களாகப் பிரித்தெடுத்தலாகும் யோகத்தில் விளங்குபவர்கள். அவர்கள் அறிவில் இறைவன் நிரந்த ஆராயம் நீர் நிலம் தீ காலாயும் அவையல்லயையும் அவற்றின் சம்பந்த மில்லாதவனாயும் மறைந்து தோன்றும் ஒப்பற்ற உருவில் விளங்குவன். இதையே அனுபோக இலக்கண டென்று ஆன்டோர் கூறுவர்.

இந்த நுட்பமான கருத்துக்களைத் தாம் பெற்ற அனுபவத்தால் உலகுக்கும் உணர்த்தும் மணிவாசகப் பெருமானின் பாடல் முழுவதையும் இனிச்சேர்த்துப் படிப்போம்.

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியும் கமலச் சேவடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தவா காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆய்அவை யல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

இதனை நம் வாழ்நாளெல்லாம் நினைத்து நினைத்து, இரந்து இரந்து உருகி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தம் பெறுவோம்;

தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி

இரசிகமணி கனக, செந்திநாதன்.

‘தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி’ என்றும், ‘பால் நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து’ என்றும் ஊனுருகப் பாடியிருப்பவர் திருவாசகம் அருளிய மணிவாசகர். ஆனால் இங்கே அப்படி அழுபவர்தேரு அன்பர்.

அவர் நாயன் மார்களோடு தம்மை ஒருசேர வைத்துக் கூறவில்லை. மெய்யடியார் கூட்டத்துள் தானும் ஒருவன் என்று வீம்பு பேசவில்லை.

அவர் தம்மைப் பற்றித்தாமே கூறுகிறார்:-

இறைவா! எனக்குக் கண்களைத்தந்தாய். அந்தக் கண்களால் என்னதான் வீசிநின்றோடும் பிரானின் திருக்கோலத்தைக் காணாமல், வீணாக எதைஎதையோ கண்டு களித்தேன். கண்பெற்ற பயனை நான் பெறவில்லை.

தேவே! எனக்குக் கைகளைக் கொடுத்தீர். அந்தக்கைகளால் பைவாய்ப் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனைத் தொழாமல் யார்யாரையோ தொழுது காலத்தை வீணாகக் கழித்தேன். கைகள் பெற்ற பயனை நான் அடையவில்லை.

பரனே! எனக்குக் கால்களைப் படைத்தீர். அந்தக் கால்களால் கறைக்கண்டன் உறைகோவிலை வலம் வராமல் எங்கெங்கோ எல்லாம் சுற்றி அலைந்து இளைத்தேன். கால் பெற்ற பயனை நான் அடைய முடியவில்லை. நாவுக்கரசர் நாலூற, மனம் குளிர, அழுத்தமாக கண்காள் காண்மின்களோ, கைகாள் கூப்பித்தொழீர், கால்களாற் பயனென்? என்றெல்லாம் எங்களுக்கு எடுத்தோதினாரே அவை ஒன்றும் என் செவியில் ஏறவில்லை. மனதில் அழுந்தவில்லை.

இவை போகட்டும். உமது புகழை எப்போதாவது மனம் உருகிப் பாடினேனா? சாதாரண மனிதர்கள் செய்யக்கூடிய அதையும் நான் செய்யவில்லை. நான் உம்மை நினைக்கவில்லை. எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்தேன். எனது நிலையை - அவமாகக் கழித்த நிலையை - எப்படிச் சொல்வேன்?

கண்ணால் உனது திருவடியைக்
கண்டா தரவு பெருகி, இரு
கையால் தொழுது, உன்திருக் கோயில்
காலால் வலஞ்செய்து, உனதுபுகழ்
பண்ணல் உருகிப் புகழ்ந்து, கண்ணீர்
பாயா எனையும்”

என்றுதான் சொல்ல முடியும். உண்மை. இது முற்றிலும் உண்மை. இப்படிப்பட்ட என்னை, நீ “அவன் போகிற போக்கில் போகட்டும்” என்று விட்டுவிட்டாயா? இல்லை: என்னை நீ விட்டு விடவில்லை.

நீ என்ன செய்தாய்? எம்பிரானே! உன்கருணை என்ன செய்தது?

தாயாகப் பரிந்து வளர்ந்தது

ஆம் கெட்ட குழந்தைகள் தலை தடுமாறி அலைந்தாலும் தாய் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாளா? இல்லை. அதுபோல நீயும் என்னைப் பரிந்து வளர்த்தாய். தாயினும் நல்ல தலைவன் நீ. பால் நினைந்தாட்டும் தாயின் கருணையிலும் உன்கருணை உயர்ந்தது. அது பெருங்கருணை. உவமைசொல்ல முடியாத கருணை. ஆனாலும் தாயின் அன்பைத்தான் என்னால் உவமையாகச் சொல்ல முடிகிறது என்கிறார் அந்த அன்பர்.

“தாயாகப் பரிந்து வளர்க்கும் பெருங்கருணை படைத்து” என்பது அவர் கூறும் அருள் ஒழுகும் தமிழ் வரி.

அப்பால் தன்னை வளர்த்த, தாயைப்போலப் பேணிய தலைவனைப் பரவிப்போற்றுகிறார். அவருடைய தலைவன் முருகன். விரிஞ்சைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன். அவன் புகழை எப்படிச் சொன்னாலும், எத்தனைமுறை சொன்னாலும் அவருக்கு அலுப்புத் தோன்றவே இல்லை. அவர் பாடுகிறார்.

. . . . விரிஞ்சைப் பதிவாழும்
அண்ணல் வருக, உலகம் முழு
தாண்டாய் வருக, கதிதரும் எம்
ஐயா வருக, ஆறுமுக
அப்பா வருக, விளங்குகதிர்
வண்ண வருக’

என்றெல்லாம் மனமுருகிப்பாடுகிறார்.

அவர் பெயர் மார்க்க சகாயதேவர். அவர் பாடிய நூல் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். எளிமையும், உருக்கமும் நிறைந்தது இப்பாடல். வாழ்க்கை முழுவதும் பாடிக்கொண்டே இருக்கலாம். பாடல் முழுவதையும் பாருங்கள்:—

கண்ணனுனது திருவடியைக்
கண்டாதரவு பெருகியிரு
கையால் தொழுதுன் திருக்கோயில்
காலால் வலஞ்செய் துனதுபுகழ்

பண்ணு லுருகிப் புகழ்ந்து கண்ணீர்
பாயா எனையுந் தாயாகப்
பரிந்து வளர்க்கும் பெருங்கருணை
படைத்து விரிஞ்சைப் பதிவாழும்

அண்ணல் வருக உலகம்முழு
தாண்டாய் வருக கதிதரும் எம்
ஐயா வருக ஆறுமுக
அப்பா வருக விளங்குகதிர்

வண்ண வருக மயிலேறு
மன்னு வருக அடியார்கள்
வாழ்வே வருக தெய்வசிகா
மணியே வருக வருகவே.

* நல்ல சமுதாயம் *

காந்தி ஆசிரியர் திரு. பொ. கந்தையா.

நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை. நல்லவர் ஒருவருக்காகப் பெய்த மழையை நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் பயன் படுத்தித் தாமும் நல்லவராகலாம்.

நல்லவர்கள் பலர் சேரும் போதுதான் நல்ல சமுதாயம் உருவாகும். நல்லவர்கள் யார்? நல்லவர்கள் என்று அவர்கள் ஏன் அழைக்கப்படுகிறார்கள். நல்லவர்களாய் வாழ்வது எப்படி? இக்கேள்விகளுக்குத் தக்கபதில் கண்டு பிடிப்பதில் தான் நல்ல சமுதாய அமைப்புத் தங்கியிருக்கிறது.

ஒரு கருமத்திலும் ஈடுபடாது தானும் தன் பாடுமாய் இருக்கும் ஒரு சிலரையும் நல்லவர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். இது தவறாகும். நல்ல சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காகத் தனது உடல் பொருள் ஆவி அத்தனையும் தியாகம் செய்பவனே நல்லவன். மனிதப் பிறவி இதற்காகவே கிடைத்தது. தியாகச் செயலே சிறந்த தெய்வ வழிபாடாகும்.

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே. எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு காட்டி அவைகளின் இன்பத்துக்காக இயன்றது செய்வதே சேவை. 'சேவை செய் அல்லது செத்துமடி' என்றார் பெரியோர்; தேச சேவையே சிறந்த தர்மம். துன்பம், கவலை, ஆபத்து இவற்றிலிருந்து தப்பிக் கொள்ள மனிதன் விரும்புகிறான். இதற்கு வழி தர்மம் செய்வது மாத்திரமே. தருமம் தலைகாக்கும்.

நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க உபதேசித்த ஓளவைப்பிராட்டியார் 'அறஞ் செய விரும்பு' என்றார். அத்தோடு 'ஆறுவது சினம்' என்றார். கோபம் பாவம். சினத்தினால் தர்மம் பலனற்றதாகி விடும். இவ்விரு அறிவுரைகளும் நல்ல சமுதாயத்தை அமைக்கப் போதுமானவை.

'இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்' என்று இரு சாதிகளைப்பற்றி ஓவையார் குறிப்பிட்டார். நாம் இன்று பல சாதிகளை உருவாக்கி, அவற்றைப்பேசி வேறுபட்டு, பகைகொண்டு தீய

சக்திகளை வளரவிட்டு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக விடாது தடைசெய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஈயாத பணக்காரன் உண்மையில் வறியவன். பரிதாபத்துக் குரியவன். பொருளிருந்தும் தர்மம் செய்து புண்ணியத்தைத் தேடாத பாவியாகிறான். பணம் காக்கும் பூதமாகிறான். கொடுக்கும் வறியவன் உண்மையில் செல்வந்தன். இரக்கமுள்ளவன்; செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே. இயன்ற தர்மத்தைச் செய்து புண்ணியவான் ஆகிறான்:

தர்மம் செய்யாதவனையும், தீயவழியில் சம்பாதிப்பவனையும், தீயபழக்கங்கள் உடையவனையும் வேறு காரணங்களுக்காகச் சமுதாயம் உயர்த்தி வைக்கிறது. இதனால் சமுதாயத்தில் தர்மம், நேர்மை, நற்பழக்கம் இவற்றின் முக்கியத்துவம் அற்றுப் போகிறது. பணமும் பதவியும் மிகப்பெரிதென்றும் அவற்றை எப்படியும் தேடிக்கொள்ளலாம் என்றும் பலர் கருதும் அளவுக்குச் சமுதாயம் கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறது:

தனிமனிதன் தனது உயர்வுக்காக உழைக்கிறான், முன்னேறுகிறான். அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தில் பின்தங்கியவர்களுக்காகவும் சமுதாயத்தின் பொது நலனுக்காகவும் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். தனி மனிதன் சுயநலத்தைக் குறைத்துப் பொது நலத்தைக் கூட்டிச் செல்வதில் தான் நல்ல சமுதாயம் அமைகிறது. பொது நலத்தில் தன்நலம் அடங்கி விடுகிறது.

தனி மனிதன் தனது அறிவு, சிந்தனை, உழைப்பு இவற்றை ஆண்டவனுடைய சொத்தாக ஏற்றுக்கொண்டு, தான் அவற்றின் தர்மகர்த்தாவாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவற்றைத் தனக்காகவும் சமுதாயத்துக்காகவும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பல நல்லவர்கள் தமது அறிவு ஆற்றல் உழைப்பு இவற்றைப் பொது நலனுக்குத் தியாகம் பண்ணும்போதுதான் நிச்சயம் நல்ல சமுதாயம் உருவாகும்.

சமுதாயத்தின் பொதுநலன்கள் இப்போது சரியாகப் பேணப்படவில்லை; கோயில், பாடசாலை, வாசிகசாலை, வைத்தியசாலை, பண்டசாலை, வீதி, விளையாட்டிடம் இவற்றைச் சரியாகக் கவனித்து நல்லநிலையில் மக்களுக்கு உதவச் செய்யவேண்டும், இன்று இவை அநாதப்பிள்ளைகள் போல் காட்சியளிக்கின்றன; ஏதற்கும் அரசாங்

கத்தை எதிர்பாராது மக்கள் தமது உழைப்பைக்கொண்டு இவற்றை ஆக்கவும், நிர்வகிக்கவும் வேண்டும், குடியிருக்கும் வீடுகள், வயல்கள், தோட்டங்கள், தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சமுதாயத்தின் தேவைக்காக அமையவேண்டும்., அப்போது வீடற்றவர், காணி அற்றவர், தொழில் அற்றவர் என்று யாரும் இருக்க முடியாது.

உழைப்பின் பெரும் பகுதி சமுதாயப் பொது நிதிக்கு வந்து சேரவேண்டும். அதைக்கொண்டு பிள்ளைகளின் கல்வி, தேக்ககம்‘ தொழில் என்பன கவனிக்கப்படவேண்டும். உற்பத்தியைத் தூண்டி உற்பத்திப் பொருட்களைச் சமுதாயம் உபயோகித்து ஆதரிக்க வேண்டும். உழைக்க ஆளில்லாத குடும்பங்கள், முதியோர்கள், வலது குறைந்தவர்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்; மக்களின் மிகக் குறைந்த தேவைகளாவது பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும்.

முதலில் சுமார் பத்துக் குடும்பங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தாங்கள் கூட்டாக முன்னேற ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதன்படி ஒழுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் வரவுசெலவுத் திட்டங்களும் ஆராயப்படவேண்டும். எளிமையாகவும் சிக்கனமாகவும் வாழ்ந்து சேமித்துப் பொது நிதியைப் பெருக்கி ஆக்க வேலைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டும். பின் சுமார் நூறு குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்ந்து புது யுகம் காணவேண்டும்; இப்படியாக ஒரு கிராமம் முழுவதும் சேர்ந்து முன்னேறவேண்டும். பொய், களவு, குடி, பொறாமை, இலஞ்சம், மோசடி போன்ற தீய பழக்கங்களை முற்றாக ஒழிக்க வேண்டும். பொலிஸ் நிலையம், கோடு இவற்றின் உதவியை நாடாது சமாதான சபைகளை அமைத்து நாட்டில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவேண்டும்.

சமுதாயத்தில் உள்ள தலைவர்கள், பெரிபோர்கள், அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்களாய் வாழ வேண்டும். முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்ட வேண்டும். வெறும் பேச்சால், உபதேசத்தால், பயனில்லை. ஒழுக்கம் உயிரினும் மேலாக மதிக்கப்படவேண்டும். தர்மசிந்தனை, ஒழுக்க வாழ்வு இவற்றால் தனிமனிதனையோ, சமுதாயத்தையோ மதிப்பிட வேண்டும்.

நல்ல சமுதாயத்தில் சாதி, சமயம், பாஷை, இவற்றால் சண்டைகள் ஏற்படாது. ஒவ்வொருவரும் தமது பண்பாட்டைக் காத்துக்கொண்டு மற்றவர்களையும் மதித்து ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும். பணக்காரர், வறியவர், படித்தவர், பாமரர்

ன்ற வித்தியாசமின்றிச் சகோதரர்களாய் வாழவேண்டும். கெட்டவர்களைக் கழித்துவிடாது நாளடைவில் அவர்களைத் திருத்தி நல்லவர்களாக்க வேண்டும் "கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றம்" என்ற சர்வோதயக் கொள்கை சமுதாயத்தில் வேண்டுகின்ற வேண்டும், காந்தியடிகளின் சீடரும், நல்ல சமுதாய சிற்பியுமான வினோபா அடிகளின் கருத்துக்களைப் படித்துச் சிந்தித்துச் செயலாற்றி சர்வோதய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்றார் பாரதியார். இன்று உத்தியோகத்துக்கு வந்தனை நடக்கிறது. உத்தியோகத்தரைக் காத்துக் கொண்டு பல்லாயிரக் கணக்கான பெண்கள் விவாகம் செய்யாதிருக்கின்றனர். உழவும் தொழிலும் உள்ள உத்தமர்களை விவாகம் செய்யப் பெண்மணிகள் முன்வர வேண்டும். அதே நேரத்தில் சீதமற்ற உத்தமிகளை விவாகம் செய்ய ஆண்கள் முன்வரவேண்டும். அப்போது நல்ல சமுதாயம் ஏற்படும்.

உடல் நலம்பெறக் காற்று அவசியம் அதுபோல் உயிர் நலம் பெறத் தெய்வநம்பிக்கை அவசியம். தெய்வத்தை நம்பி வாழும்—தெய்வ நீதிக்கு அமைந்து வாழும் ஓர் சமுதாயம் வேண்டும். எவ்வளவு பொருள் இருந்தும் பட்டம் பதவி, வாழ்க்கை வசதி இருந்தும், தெய்வநம்பிக்கை இல்லாதவிடத்து. ஒருவன் நிம்மதியாய் வாழ்வதற்கில்லை எவ்வளவு கஷ்டத்தின் உத்தியிலும், வறுமையின் நிழலிலும் தெய்வநம்பிக்கை உள்ளவன் நிம்மதியாய் ஆனந்தமாய் வாழ்கிறான்.

சமயத்தின் பேரால் நடக்கும் சடங்குகளும், அவற்றுக்கான அதிக செலவுகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். சடங்குகளால் மாத்திரம் சமயவாழ்வு பூர்த்தியாகாது. சமயகுருமார்கள் மக்களை தெய்வீகத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் ஆச்சிரமங்களோடு தொடர்பு கொண்டு மக்கள் தெய்வீக வாழ்க்கையைத் தேடவேண்டும். 'சமய மில்லாத வாழ்க்கை வேர் இல்லாத மரத்துக்குச் சமம்' என்றார் காந்தியடிகள். சமயவாழ்வுள்ள சமுதாயம் உயிருள்ள மரம்போல ஒங்கி வளரும்.

நல்ல சமுதாயமே நாட்டின் செல்வம்.

'தனசக்தி'

திருக்கோணமலை.

3-3-71.

பற்றுக்கள்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

மனிதனை இயமன் கொல்லுவதில்லை. மனிதன் தன்னைத்தானே கொல்லுகின்றான். பற்றுக்கள் மனிதனைக் கொல்லுகின்றன. பற்றுக்கள் மனிதனை எப்படிப் பற்றிக்கொண்டன என்பதை ஆராய்வதற்கு பயனில்லை. மனிதன் எப்பொழுது உலகத்தில் தோன்றினானோ அப்பொழுதே அவனுடன் பற்றுக்கள் தோன்றி வளருகின்றன. பற்றுக்களுக்கு ஆசை என்பது மற்றொரு பெயர். 'ஆசைக்கோர் அளவில்லை' என்பது தாயுமானவர் வாக்கு. ஆசையை அடக்குவது அரிது. 'அடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்'. ஆசைகள் தாமே அடங்குதற்கு உபாயஞ் செய்தல் வேண்டும்.

முதலாவது உபாயத்தைத் திருவள்ளுவர் சொல்லித் தருகின்றார். அந்த உபாயமாவது,

'தன்னைத்தான் காதல ஞாயின் எனேத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்'

என்பது; ஒருவன் தன்னிடத்திலே தான் பற்றுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும். அப்படித் தன்னிடத்திலே தான் பற்றுள்ளவன் ஆனால், அவன் எத்துணைச் சிறியதொன்றாயினுந் தீமையைப் பிறர்க்குச் செய்யாதொழிக என்கின்றார் திருவள்ளுவநாயனார்.

'நீ உன்னிடத்திலே பற்றுள்ளவனாயிரு' என்ற போதனையை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளுவர். அதனைத்தானே அநுட்டித்துக் கொண்டு வருகின்றோம் என்றும் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களைத் திருவள்ளுவர் நோக்கி, நீங்கள் உங்களிற்கு பற்றுள்ளவர்களானால், பிற உயிர்க்கு எள்ளளவேனும் தீமை செய்ய முடியாதென்கின்றார். பிற உயிர்க்கு எவன் தீமை செய்கின்றானோ, அவன் தன்னிடத்திலே தனக்குப் பற்றில்லாதவன் என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து. எவன் பிற உயிர்க்குத் தீமை செய்கின்றானோ, அவன் தனக்கே தீமை செய்கின்றான். ஆகவே நாம் நம் நன்மையின் பொருட்டாகவே, பிற உயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் விளையாமல் நாம் விரும்பிய பற்றுக்களை அநுபவிப்பதென்று நிபந்தனை செய்துகொள்ள வேண்டும். மனமே, நீ விரும்பும் பற்றுக்களை அநுபவி; நன்றாக அநுபவி. இரண்டாம் உயிர்க்கு அதனால் தீங்கு வரக்கூடாது. பிற உயிர்க்குத் தீங்கு செய்யாமை பெரிய நீதி, அந்த

நீதியை மணம் ஒத்துக் கொள்ளும்படி, கணந்தோறும் சந்தர்ப்பங்கள் தோறும் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். மற்றொரு உயிர் நம்மால் துன்பப்பட்டு ஒரு மூச்சு விட்டாலும், அந்த மூச்சு நமது குடியை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிடும் என்பது எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் இருக்கவேண்டும். எங்கும் எழுதித் தூக்க வேண்டும், 'ஏழை யழுத கண்ணீர் கூரிய வாய்' என்பதை நடந்த சம்பவங்களிலே இதிகாசக் கதைகளிலே கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறே பழிக்கஞ்சி ஒருவன் பற்றுக்களை அநுபவிப்பானால், அவன் செய்யும் வினைகள் எல்லாம் தீவினைகள் ஆகாமல் நல்வினைகள் ஆகும்.

மனிதன் செயல்களை எல்லாம் என்றைக்கு நல்வினைகள் ஆக்குகின்றனோ அன்றைக்குத்தான் அவன் உண்மை மனிதன் ஆகின்றான்.

அப்படிப்பட்ட மனிதன் நல்வினைகளும் பற்றுக்களே என்பதை மெல்லமெல்லச் சிந்திப்பான். நல்வினைகளாற் சம்பாதிக்கும் சுவர்க்கம் முதலிய புண்ணிய உலகங்களும் நிலையில்லாதவை என்பதை ஒரு நாளைக்கு உணர்வான். அந்த உணர்ச்சி அவனுக்கு மாசுத்தை நல்கும், மனிதன் தொடக்கத்தில்,

'தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்'

என்ற அருமை மந்திரத்தையே பின்பற்றக் கடவன்.

'அறிவுலகமே சிந்தித்துப் பார்'

பண்டித. க. டியில்வாகனம்.

ஆசிரியர் என்றதும், சிரிய ஒழுக்கமும் கல்வியும் வாய்மையும் நிறைந்து, அன்பும் அவாவின்மையும் நடுநிலையுங் கெழுமி, உழைப்பின உறைவிடமாய்ப் பொறையும் நிறையும் பொருந்தி, சொல்வன்மை சான்ற தியாகத்தில் திருவுரு நம்மனக்கண் முன்தோன்றும். ஆசிரியன் மாணவன்பாலுள்ள மாசனை நாளெல்லாம் தன் அறவுரையினாலும் தூய நடையினாலும் கழுவி நல்லோன் ஆக்குகின்றான். பழந்தமிழ் நூலோர் ஆசிரியனைக் கணக்காயன் என்றும் அறிவன் என்றும் உவாத்தியான் என்றும் புவேறு டெயர்களான் உழங்கினர்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் மன்னனும் ஆசிரியனும் இறைவனோடு ஒப்ப ஒருங்கு வைத்து எண்ணப்பட்டனர், மன்னவன் தெய்வமாதலை வள்ளுவர் பெருமான்,

‘முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப்படும’

என்று கூறுவர்.

மேலும் ஆசிரியர் பரிமேலழகர், ‘உலகபாலர் உருவாய் நின்ற
உலகங்காத்தலின் இறையென்றார்’ என்பர். மற்றும் ‘‘திருவுடை
மன்னரைக் காணிற்றிருமலைக் கண்டேனே’’ என்னும் ஆழ்வார்
பாடற்பகுதியையும் காட்டுவர்.

ஆசிரியர் தெய்வமாதலை. ‘‘எழுத்தறிவீத்தான் இறைவனா
வான்’’ என்னும் தொடர், இனிது விளக்கும். ஆசாரக் கோவையு
டையாரும்

‘‘அரசன் உவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவர்; இவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுது எழுக என்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி’’

என்றுங் கூறுவர்.

யாவருங் கண்ட நெறி என்று கூறுதலின் அரசன் ஆசிரியன் முதலி
யோர் ஒருநாட்டினருக்கோ, இனத்தினருக்கோ மொழியினருக்கோ
மட்டுமன்றி எவருக்குமே தெய்வம் போல்வர் என்பதும் உணரப்
படும்.

ஆசிரியத் தொழில் மிகப்பழைய காலத்திலே ‘‘தனக்கெனவா
ழாப் பிறர்க்குரியராய அறவோர் பால் அமைந்து கிடந்தது. அற
வோர் அறிவோர் என்றும் போற்றப்பட்டனர். இத்தகைய பெரி
யார்களையே திருமுருகாற்றுப்படை,

.....யாவதும்,

கற்றோர் அறியா அறிவினர். கற்றோர்க்குத்
தாம்வரப்பாகிய தலைமையர், காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியர், இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர், மேவாத்
துனியில் காட்சி முனிவர்,.....

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

பண்டை நாளில் அறவோர்கள் தூய்மையான இயற்கை அமைதி தவறும் சூழலில் குருகுலங்களை அமைத்தனர். மாணவர்கள் ஆசிரியருடனுறைந்து பன்னிரண்டாண்டுகள் கல்வி பயின்றனர். மாணவர்கள் குருகுல வாசத்தின் போது மனமொழி மெய் மூன்றினாலும் அடக்கத்தினைக் காத்தோம்பல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துடன் முப்புரி நூலினை அணிந்து கொண்டனர். அவர்கள், எத்திறம் ஆசான் உவக்கும் என்றறிந்து அத்திறம் அறத்தில் நின்றும் பிறழாது வழி பாடியற்றி, “இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப் பருகு வன் அன்ன ஆர்வத்தனாகிச் செவிவாயாக நெஞ்சு களனாகக் கேட்டவை கேட்டவை விடாது உளத்து அமைத்து” கல்வி பயின்றனர். பண்டையாசிரியர்கள் கல்வி மிகவும் புனிதமான தெனவும், அதை எவரும் விலைக்குத் தரலாகாதெனவுங் கருதினர். மாணவர் எவ்வித கட்டணமும் இன்றிச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். புரவலர்களும் பன்னர்களும் குருகுலங்களின் செலவினங்களுக்காக நிலங்களை மானியமாகத் தந்தனர்.

இந்நாளைய டல்கலைக் கழகங்கள் செய்யவியலாத பெரும்பணியைப் பண்டைக் குருகுலங்கள் புரிந்த பான்மையை வரலாற்றேடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய குருகுலங்களிற் டயின் றோர் உயரிய ஒழுக்க சீலர்களாகவும், சிந்தனைச் சிற்பிகளாகவும், தியாகம் நிறைந்த தீரர்களாகவும் விளங்கி நாட்டிற்கும் மனித இனத்திற்கும் மகத்தான தொண்டியற்றிச் சென்றனர்.

காலம் உருண்டோடியது, வேந்தர்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்ட வழியும், சூதும் வாதும் மலிந்து தொல்லைபுற துயரும் விளைந்தவழியும் ஆசிரியர்கள் கல்விப் பணியுடன் நின்று விடாது, மக்கள் நல்வாழ்விற்கும் நீதிக்கும் பெருந்தொண்டாற்றினர். ஆசிரியர்களின் சேவை ஊர்கள் தோறும் வேண்டப்பட்டது. இதனை,

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும் பிணக்கறுக்கும்
மூத்தோரை இல்லா அவைக் களனும்-பாத்துண்ணும்
தன்மையிலாளர் அயலிருப்பும் இம்மூன்றும்
நன்மை பயத்தல் இல.

என்னும் திரிகடுகப்பாடல் புலப்படுத்தும்.

இடைக்காலத்தில் ஆசிரியப்பணி சமயச் சார்புடன் செயற்படத் தொடங்கியது கல்விப் பொறுப்பினை ஆதினங்களும் மடாலயங்களும் மேற்கொண்டு திறம்பட நடத்துவன வாயின. சைவத் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் நல்லாசிரியர்

தேசிகர் எனப் போற்றப்பட்டார். இவர்கள் ஆன்மீகக் கல்விக்கே முதலிடந்தந்தோம்பினர். இவர்களின் நற்போதனை மண்ணிலே விண்ணைக் கண்டு மாண்புடன் வாழ்வழி வகுத்தது.

பாரத நாட்டினும் அதனை அடுத்த தீவகங்களிலும் மேற்கு நாட்டாருடைய ஆதிக்கம் தலையெடுத்தபின்னாலே கல்வித் துறையில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. சிறப்பாக ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்காலத்திலே சமயச் சார்புடைய நிறுவனங்கள் கல்விப் பணியை மேற்கொண்டன. ஆசிரியரிடம் சென்று உடனுறைந்து கல்வி கற்கும் நிலைமாறி, மாணவர் பலரும் பொது விடங்களில் ஒருங்கு குழுமிக் கல்வி பயிலும் நிலை உருவாகியது. பாரிய நகரங்களிலும் சிற்றூர்களிலும் கல்வி நிலையங்கள் எழுந்து நின்றன. இயற்கையோடு இணைந்து நடந்த கல்விப் பணியில் செயற்கை நெறிகள் உறவாடத் தொடங்கின. இந்நிலையிலும் ஆசிரியருடைய புனிதத் தன்மை மாசடையவில்லை. அவர் ஒழுக்க சீலம் நிறைந்தவராகவும், பிறருக்காக வாழ்பவராகவும் விளங்கினார் அவருடைய தியாக வாழ்வு பாராட்டப்பட்டது. எனினும் ஆசிரியர் அறவோர் நிலையில் நின்று இறங்கவாரம்பித்தனர். உபகாரிகளுதவும் நிலையும் குறைவடையத் தொடங்கிற்று.

சாலப்போக்கில் தியாக உணர்வோடு கூடிய ஆசிரியப்பணி வெறும் உடலோம்புதற்கான ஒருவாயிலாக மாற்றமடைந்தது. ஆசிரிய மரபு முறைகளும் பிறவும் மாற்றமடைந்தன: சுருங்கக் கூறின் அறவோர் பணி துறவு நெறிக்குரியதாகவும், ஆசிரியர் பணி இல்லறத்திற்குரியதாகவும் இயங்கத் தலைப்பட்டன. இரண்டிற்கும் இடைவெளி அதிகரித்தது. நாட்டு மொழியும் மதமும் முற்றாக மதிப்பிழந்தன. வேற்று மொழியும் மதமும் மக்கள் மனதைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. இந்தத் தாக்குதலுக்கு எதிர்நிற்கல் ஆற்றாது மக்கள் பின்வாங்கினர். சுயமொழி ஆசிரியன் மதிப்பிழந்து வெறும் நடைப் பிணமானான்.

நாவலர் பெருமான் இக்காலப் பகுதியிலேதான் தோன்றினார். தமிழ் மொழியையும் சைவத்திருநெறியினையும் வளர்க்க அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் உலகறிந்தனவே அவருடைய தொண்டுகளில் நாடெங்கணும் நல்லாசிரியர்களை நியமித்துத் தமிழ்க்கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் பரப்புதலுமொன்றாகும். அவர் ஆசிரியர் பணியை மேற்கொள்வாரிடம் நல்லொழுக்கமும் விவேகமும் கல்வியில் விருப்பமும் இடையறா முயற்சியும் ஆரோக்கியமும் இருக்க வேண்டும் என்று விழைந்தார். அத்தகைய ஆசிரியர்களை உருவாக்கி அவர்களிடம் மாணவர்களை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று முனைந்தார்.

'மன்னனும் மாசறக்கற்றேனும் சீர்தூக்கின்
 மன்னனிற் கற்றேன் சிறப்புடையன்''

என்றும் "ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும் மூத்தோன் வருக' என்னாது அறிவுடையோன். ஆறு அரசும் செல்லும்" என்றும் கல்விக்குப் பெருமதிப்பு இருந்த நிலை மாறி தொழிலின் புனிதத்தன்மைக்கோ சேவை மனப்பான்மைக்கோ இடமில்லை எனும் நிலை உருவாகி வருகின்றது. பொருட்செல்வம் பூரியர் கண் இருந்தாலும் பணத்தைக் கொண்டே யாவற்றையும் அளக்கும் பான்மை பெருகி வருகின்றது. இக்காலத்தில் ஆசிரியன் "அடகெடு வாய்பல தொழிலும் இருக்க" ஆசிரியத் தொழிலுக்கேன் வந்தோம் என்று கவலை தோய்ந்த முகத்தோடு காட்சி அளிக்கின்றான். தவது கடமையில் உள்ளபற்றினை நெகிழ விட்டுக் கொண்டே வருகின்றான். பொருள் கூட்டும் வழிகளை நாடுகின்றான். ஆசிரியத் தொழிலின் புனிதம் எங்கே? தியாகம் நிறைந்த தீரம் எங்கே? எல்லாம் விடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

கொள்கை அளவில் மட்டும் இன்றைய இளைஞர் நானாய உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. இளைஞர்கள் ஆற்றல் மிக்கவர்களாய் அறிவுசான்றவர்களாய் மனம் வாக்குக் காயங்களில் பூரண தூய்மையுடையவர்களாய் புதுக்கி அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்று பேசப்படுகின்றது. அறிவுலகமே சிந்தித்துப்பார்! ஆசிரியத் தொழிலின் தூய்மையையும் ஆசிரியன் நிலையையும் திருத்துவது நினது தலையாய கடமையன்றோ.

பண்ணாகம்

மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம்

புத்தக உபகரண விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

(பதிவு இல. 1024)

தலைவர்: திரு. அ. ஆறுமுகம்
 செயலாளர்: ,, இ. ஆறுமுகம்
 பொருளாளர்: ,, மா. விகவலிங்கம்
 உப-பொருளாளர்: திருமதி கனகக்மா அப்பாம்பிள்ளை

எங்கள் ஆசிரியர்

*

புலவர்

கா. வேல்முருகன் B. O. L.
கனிஷ்ட அதிபர்

அஃது ஒரு பேரவை. அந்த அவையிலே அறிஞர்கள் பலர்கூடி ஆராய்ச்சிகள் நடத்தினர். அப்போத்து இருவர் பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் உள்ள வேறுபாடு பற்றிச் சொற்போர் நிகழ்த்தினர். சரியான முடிவு கிட்டவில்லை. தலைமை தாங்கிய திருவள்ளுவர் தலையிட்டார். சுருக்கமாகவும் அழுத்தம் திருத்தமாகவும் தமது கருத்தை வழங்கினார். 'சான்றோனிடம் உள்ள பெருமையாம் இயல்பு ஈதலுக்கும் இன்சொல்லுக்கும் ஆதாரமாக உள்ள பணிவுடைமையை எடுத்தியம்பும். இழிந்தோனிடத்துள்ள இயல்போ தன்னைத்தானே வியந்துரைப்பதிலும், பிறர் குற்றங்களை உள்ளத்தான் உள்ளி உரைத்து ராய் ஊர்கேட்பத் துள்ளித் தூணில் முட்டுவதிலும் கொண்டு சென்று நிறுத்தும்' என விளக்கம் கொடுத்தார். அதுவே

" பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து "

என்ற அழகு தமிழ்க் குறளாக உருப்பெற்றது:

இஃது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி. இன்று அந்த வள்ளுவரை வகுத்த பெருமைக்கு இலக்கியமாகத் திகழுபவர்தான் இன்சொல்லாளர், ஏறுபோற் பீடு நடையார். பொய்யா மொழியார், எங்கள் ஆசிரியர் அப்பாத்துரை அவர்கள்.

சிறப்பீனும் செந்நெறியாம் சிவநெறியைச் சீலமுடன் எடுத்தாரைத்து. சித்தாந்த வித்தகனாய், சைவத்தின் காவலனாய், பண்ணுகம் மெய்கண்டான் பள்ளியிலே பல்லாண்டு ஆசானாய் அவர்கள் விளங்கியவர்கள். தண்ணூர்செந்தமிழ் மொழியைத் தாரணியோர் மெச்சிடவே பன்னாளாகக் கற்பித்தவர். எங்கள் கண் போன்றவர்கள். இத்துணைச் சிறப்பெல்லாம் கொண்ட எங்கள் ஆசான் அப்பாத்துரை அவர்கள் மெய்கண்டானில் இல்லையே எனக் கவலை வேண்டுவதில்லை. காற்கல் தூரம் வடக்கே சென்றால் “திருமந்திரம்” இல்லத்தில் அவர் ஆன்றறிந் தடங்கி இருப்பக்காணலாம்.

பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாகா நென்பது போல் ஆசிரியர் எனப் பெறுவோர் எல்லாரும் நல்லாசிரியர் ஆகார். ஆசிரியத் தொழிலை வாழ்வுக்கும் வருவாய்க்குமான தொழில் எனக்கொள்வோர் பலர். தாம் கொண்ட தொழிலின் பண்புக்கும் இயல்புக்கும் ஏற்க வாழ்வை அமைப்போர் சிலர் பின்னவருள் ஒருவரே எங்கள் ஆசான். பிறப்பிலே இவர் அருட்செல்வப் பிறப்பன்றே!

‘உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினில் ஒளி உண்டாகும்’ என்றார் பாரதியார். அந்த உண்மை ஒளியை இவர்கள் பாற் காண்கின்றோம். மாணவர் உள்ளம் கவர் சள்வராய், கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையராய், கேளாரும் வேட்ப மொழியும் இயல்பினராய், புன்னகை பொழியும் முகத்தினராய் விளங்குகின்றார். இன்றெல்லாம் அறிவியல், கலை. கணிதம் முதலாய் கலைகளைக் கற்பித்தற்கென சிறப்புப் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர் உளர். அன்றெல்லாம் அந்நிலையில்லை. எனினும் இக்குறைகளை நீக்கி மெய்கண்டான் மாணவர் அனைவரும் அறியாதனவற்றை அறியவும், விளங்காதனவற்றை விளங்கவும் செய்தவர் இவர்கள்.

இவர்கள் கற்பிக்கும்போது இலக்கண இலக்கியமா அதில் ஒரு தனி இன்பம்; கணிதமா அது கற்கண்டு; புவி இயலா — அதில் ஒரு புதுமை; வரலாறு அதில்தனி வரன்முறை. இப்படி இப்படி எத்தனையோ சிறப்புக்கள். எந்தப் பாடத்தையும் இலகுவாகத் தெளியும் வண்ணம் கற்பிக்கும் ஆற்றலே ஆற்றல். சமயபாடத்தில் திருவாசகம் பாடுவாரானால் உருகாத உள்ளமே உருகும். திருமுறைகளா, சித்தாந்த சாத்திரமா அத்தனையும் அவர் அளிக்கும் ஆனந்தத் தேன். ‘கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்து அவன் உள்ளம் கொள்ளக் கொடுக்கும் முறை — ஒரு உனிப்பேறு ஆசிரியர்களிலே அவர் ஒரு தனி மணி. பண்பிலே தெய்வமாக விளங்கும் அவர் ஒரு பல்சுடர் விளக்கு. கலைகளிலே அவர் ஒரு நடமாடும் பல்லைக்கழகம்

ஆசிரியர் அவர்களின் புறவாழ்விலும் இவைபோன்ற எத் தனையோ நல்லியல்புகள் உண்டு. காய்தல் உவத்தல் இன்றிக் கருத் துக்களை வழங்குதல், சமன்செய்து சீர்தூக்கும் சால்பு, தொண்டு செய்வதில் பெரு விருப்பு. ஏராளம். ஏராளம்.

இத்துணைச் சிறப்புக்கள் பல பொருந்தியவர்கள் நமது ஆசிரியர். திருநெல்வேலிச் சைவாசிரியர் கலாசாலையில் பேராசிரியராக விளங்கிய தமிழ் முனிவர் பண்டிதமணி அவர்கள் தம்மிடம் பயின்ற பன்னூற்றுக்கணக்கான ஆசிரிய மாணவர்களையும் கூர்ந்து நோக்கி ஆய்ந்து அளந்து அறிவதிலும் உள்ளதை உள்ளவாறு உரைப்பதிலும் தவறுவதில்லை. அத்தகு செம்மைசேர் பண்டிதமணியின் உள்ளம் உவந்தேற்ற மாணவர் இருவருள் ஒருவராய் பாராட்டுப் பெறுகின்றார் என்றால் எங்கள் ஆசிரியரின் சான்றாண்மைக்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமோ?

இவர்கள் வாழ்க்கை பொய்யமையே பேசிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் கலியுக மாந்தருக்கு நாணம் தரவல்லது இவர்கள் ஒரு எடுத்துக்காட்டான ஆசிரியர் மாத்திரம் அல்லர். இந்த உலகுக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டான மனிதருவ மாணிக்கம் பிறர் செயலில் தலையிடாதவர், தம்கருமம் செய்பவர். ஆதலால் தவம் செய்பவர்.

எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகை அவர்களுக்கு உடல் நலமும் உளமகிழ்வும், மங்கலப்பெறுகள் பலவும் அருளவேண்டுமென விசுவத்தனை முருகப்பெருமானை வேண்டுவோமாக.

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம்
மாணவர் மன்றம்

தலைவர்:	செல்வன் த. முத்துலிங்கம்
உபதலைவர்:	செல்வன் மு ஜெயராசசிங்கம்
செயலாளர்:	செல்வி பொ. இராசநாயகி
துணைச்செயலாளர்:	செல்வி து. மாதனி
தனாதிக்காரி:	செல்வன் ஆ. இரகுப்பிள்ளை
பத்திராதிபர்:	செல்வன் தி. பாஸ்கரமூர்த்தி

எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையோர்

24-3-71-இல் நடைபெற்ற பாராட்டுவிழாவில்,

மாணவர் மன்றச் செயலாளர்

செல்வி. பொ. இராசநாயகி பேசியது

இந்தப் பேரவை பொலியத் தலைமை தாங்கும் மதிப்பிற்குரிய அதிபர் அம்மா அவர்களே! பாராட்டுரைகளை ஏற்கும் எங்களுடைய அன்புமிக்க ஆசிரியப் பெருந்தகையோரே! சால்பு மிக்க பேரறிஞர்களே! அன்புத் தந்தை தாயரே! அருமைச் சகோதரர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் அடியேனது அன்புகனிந்த வணக்கம் உரியதாகுக.

‘அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்’

என்பது தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவர் அருள்வாக்கு, இன்று எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையோர் மூவருக்கும் நாம் விழா எடுத்து, அவர்களைப்பேணி நம்மவர்களாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அக்காரணத்தால் நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக, வள்ளுவர் கூறும் பண்பு மிக்கவர்களாகப் பெருமை பெற்றோம்.

சகோதரர்களே! சான்றோரே! ‘எழுத்தறி வித்தவன் இறைவனாவான்’, என்பது முதுமொழி. இங்கே எங்கள் மத்தியில் எங்களுக்கு எழுத்தறிவித்த இறையவர் மூவர் எழுந்தருளியுள்ளனர். அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தாகுக. அவர்கள் ஒவ்வொருவரது பெருமையையும் நன்மையையும் தனித்தனி எடுத்துக் கூற இந்த நேரம் போதுமானதாக இருக்க மாட்டாது. அவர்கள் எங்களைத் தங்கள் அன்பு மக்களாகப் பேணி, அருளுடன் கல்வி பயிற்றி, எங்கள் வெற்றியும் மேன்மையுங் கண்டு மனம் பூரித்தவர்கள். அவர்கள் செய்த நன்றியை நாம் எஞ்ஞான்றும் மறக்க மாட்டோம் எங்கள் பாராட்டுரை மாத்திரந்தான் நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் நன்றியோவெனில், அன்று. அதனிலும் மேலான நன்றியுள்ளது. அவர்களின் வாழ்வு எத்துணை அறிவு நலமும் ஒழுக்கச் சிறப்பும் அமைந்த பண்புடையதாகி எங்களைக் கவர்ந்ததோ,

அத்துணைப் பண்புடைய வாழ்வை நாமும் வாழவேண்டும். உலகப் பெரியோர்களால் நாம் உத்தமர்களெனப் போற்றப்படவேண்டும். இதுவே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் உள்ளம் உவந்த நன்றிக் கடனாகும்.

‘ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகளைச்
சான்றோள் எனக்கேட்ட தாய்’.

சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற எங்கள் அதிபர்-பெரிய வாத்தியார் அவர்கள் இருக்கின்றார்களே அவர்களைத் தலைவராகப் பெற்ற கல்விக் கழகத்தில் கல்வி கற்க எவ்வளவு புண்ணியம் நாம் பண்ணியிருக்க வேண்டும்! அவர்களது நிர்வாகத்திறமை, எங்கனையெல்லாம் வாழவைக்க வேண்டுமென்னும் ஆர்வம், இந்த வித்தியாலயத்தை வளர்த்துக் கலைக்கோயில் ஆக்க வேண்டும் என்னும் ஊக்கம் இவையெல்லாம் எங்களால் மறக்க முடியாதவை. அவர் எங்களின் அருமையான ஞானத்தந்தை. மெய்கண்டான் வித்தியாலயம் எங்கள் பாடசாலை’ என்று நாம் கூறியதும், எந்த ஊரிலிருக்கும் எவருமே உடனே, ‘ஸ்ரீநிவாசனுடைய பாடசாலையோ’ என்று போற்று மளவுக்கு அவருடைய புகழ் பரந்துள்ளது. இந்த வித்தியாலயம் அவரின் அரவணைப்பில் தழைத்து வளர்ந்து, அழகுநலம் கொழிக்கும் அவருடைய அருமைப் புதல்வி. தமது புதல்விக்கு அவர் பலப்பல அணிகள் அழகு சாதனங்கள் எல்லாம் மிக வருந்தி முயன்று தேடி அணிந்திருக்கின்றார். நறுமணமலர் பூத்துக்குலுங்கும் பொற்கொடியாகப் பொலியவைத்துள்ளார். இங்குள்ள கட்டிடங்களைப் போல உறுதியுடைய கட்டிடங்களும், இங்குள்ள தளபாடங்களைப் போல உறுதியும் வசதியுமுடைய தளபாடங்களும் நாமறிந்த அளவில் எங்குமே இல்லை. ஒவ்வொன்றையும் அவர் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து செய்வித்துக் காத்து வைத்தவர். சாதாரண மெய்கண்டான் பாடசாலையாக இருந்த இந்த நிறுவனத்தை மெய்கண்டான் உயர்தர பாடசாலையாயும், இப்போது மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயமாயும் ஆக்கிய பெருமை அவர்களையே சாரும். எந்தக் கல்விதிகாரியும் இந்த வித்தியாலயத்தை உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைத்து மதித்ததற்குக் காரணமென்ன? சிந்தித்துப் பாருங்கள்: இருமொழிப் புலமையும், செய்வன திருந்தச் செய்யும் செயற்றிறனும், விவேகமும் பொருந்திய எங்கள் அதிபர் அவர்களே காரணம். அவர்களுக்கு அதிபர் பதவி மிகவும் அற்பம். ஞாண்டிமோதும் துட்டத்தனமுடைய அடங்காமாரி ஆசிரியர்கள் சிலர் கூட அவர் முன்னிலையில் வேகங்குறைந்து அடங்கிப் பணி செய்துள்ளனர்; சுதந்திரம் என்றால் மனம் போனபடி நடத்தல் என்று எண்ணும்

முரடர்களையும் அவர் வழி நடத்திய சம்பவங்களை நாம் அறிவோம். கெட்டுப் போகவேண்டிய எத்தனையோ துட்டக்குணமுள்ள மாணவர்களை அவர் துடுக்கடக்கிப் புத்திபுகட்டி நல்லவர்களாய் வாழ வைத்துள்ளார். அவருடைய அசாதாரண நிர்வாகத்திறன் இந்த அதிபர் பதவியிலும் உயர்ந்த பதவிகளுக்குரியது ஆனால் நாம் செய்த அதிட்டம் அன்றாை இந்தப் பதவியுடன் அமர்த்தி விட்டது. அன்றார் செய்த சேவைக்கு இந்தவிழா வைப்பது ஒரு பெரிய விஷயமன்று. எங்கள் நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்தும் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இது எனத் தெரிவித்து அவருக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் தேகசுகழம் மன உறுதியும் நல்வாழ்வும் அருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அடுத்ததாக எங்கள் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள் மெளனமே உருவான எங்கள் துணையதிபர் திரு, இ. அப்பாத்துரை அவர்கள். 'மோனமென்பது ஞான வரம்பு' அல்லவோ? அவர்களிடம் மிக வயர்ந்த பண்புகள் பல உள்ளன. அப்பண்புகளில் ஒன்றைப் பேசுவதானாலுமே பலமணி நேரம் எடுக்கும். பலபல சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கும். நாங்கறைய நல்லாசிரியர் ஒருவர் இந்தப் பூவுலகில் நடமாடித் திருந்திருக்கிறாரென்றால் அவர் எங்கள் துணையதிபர் அவர்களே. அவர்கள் எங்களுக்குக் கல்வி கற்பித்த முறைமை, எங்களுடன் அன்பு ததும்பக் கலந்து உரையாடிய பண்பு எங்கள் உள்ளத்தை என்றும் விட்டு நீங்கமாட்டா. அவர்களுக்குக் கோபம் வருவது மிகமிகக் குறைவு. எங்கள் குறும்புத்தனமான செயல்களால் அவர் கோபங் கொண்டால் ஏசுவார். அந்த ஏச்சுக்கூட தந்தையொருவர் பிள்ளைக்குச் சொல்லும் அறிவுரை போலப் பண்புடன் விளங்கும். வசையோ, வருவோ அவர் வாயில் வந்ததை நாம் அறியோம். அன்றாரின் பண்பாடு மாணவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமன்றி எல்லாருக்குமே ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும் பணிவுடைமை, இன்சொல் ஆகிய இரண்டு அணிகலன்களையும் தாங்கி அவர் நம்மத்தியில் பவனிவந்திருக்கின்றார். தெய்வீக வாழ்வு வாழ விரும்பும் எவருக்கும் அவரது வாழ்வு ஒரு வழிகாட்டி. அவரைப் பாராட்டுவதில் நாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம். பாரதியார் அவர்கள் கண்ணனும் சேவகனைப்பற்றிக் கூறும்போது,

“ நண்பனாய் மந்திரியாய் நல்லாசிரியனுமாய்ப்
பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்
எங்கிருந்தோ வந்தான்

என்று குறிப்பிடும் அடிகளே இந்தநேரம் எங்கள் ஆசிரியர் அவர்களைப்பற்றிப் பேசும்போது நினைவுக்கு வருகின்றன. எங்கள் அதிபர் அவர்களும் துணையதிபர் அவர்களும் ஒருமித்துப் படித்தவர்கள்; ஒருமித்துப் படிப்பித்தவர்கள்; ஒருமித்து ஓய்வு பெறுகிறார்கள். இருவரும் நன்றாகக் கொடுக்கும் ஈகைச் சிறப்பும் பொருந்தியவர்கள். அடுத்ததாக எங்கள் பாராட்டுக்குரியவர் எங்கள் ஆசிரியர் திரு. அ. எதிர்வீரசிங்கம் அவர்கள். அவர்கள் எங்கள் அதிபர் துணையதிபரிடம் படித்தவர்கள். மலாய் நாட்டிலும் சில வருடங்கள் படிப்பித்தவர்கள். அதிபரின் நல்ல உதவிகளைப் பெற்றவர்கள். இந்த மகாவித்தியாலயத்திலே கடைசி வகுப்புப் படித்தவர்கள், அதிரும் துணையதிபரும் பயிற்சிபெற்ற சைவாசிரிய கலாசாலையிலே ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். அவர்கள் நமக்கு ஊக்கத்துடன் கல்வி கற்பித்திருக்கிறார்கள் பலப்பல விஷயங்களையும் எங்களுக்குச் சொல்லி நம் சிந்தனையைத் தூண்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த நன்றியையும் நாம் போற்றுகிறோம். துடிதுடிப்பு இளமைத் தோற்றமும் வாழிபழுறுக்கும் பொருந்தியவராய் இருக்கும் அவர்கள் எடுத்த கருமத்தைச் சரியோ பிழையோ எவர் எது சொல்லினும் பொருட்படுத்தாது முன்வைத்தகாலைப் பின்வையாது தொடுத்து முடிக்கும் வேகம் உடையவர்.

பெரியோர்களே! சகோதரர்களே!!

எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையோர் மூவரும் எல்லாச்சிறப்பும் இன்பமும் எய்திப் பல்லாண்டு வாழ அருள்பாலிக்கவேண்டுமென்று எங்கள் பராசக்தியின் திருவடிக் கமலங்களைத் துதிக்கின்றோம். எல்லோரும் வாழ்க! இன்பம் சூழ்க

இந்த விழாவிலே என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்துப் பாராட்டுரை வழங்கச் சந்தர்ப்பமளித்த விழாக் குழுவினருக்கும் எனது புன்சொற்களையும் பொறுமையுடன் கேட்டு அமைதியாக இருந்து பெருமைப்படுத்திய பெரியோர்கள் தாய்மார்கள் ஆசிரியருக்கும் அன்புச் சகோதரர்களுக்கும் எனது அன்பார்ந்த நன்றி:

வணக்கம்

மொழி வளர்ச்சி

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் B A. அவர்கள்

வாழ்க்கையின் எல்லாத்துறைகளிலும் அதிவேகமாக ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களின் மத்தியில் இன்றைய மனிதன் வாழுகின்றான். விஞ்ஞான, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் முன் எப்பொழுதும் இல்லாத வளர்ச்சியின் தாக்கம் கீழைத்தேச மக்களாகிய எம் வாழ்க்கையில் சென்ற மகாயுத்த முடிவின் பின் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு மாற்றங்களைப் பிரதி பவிர்க்கக் கூடியதாக, புதுப்புதுக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளக்கூடிய கருவியாக எமது மொழியும் வளர்ச்சியடைய வேண்டிய அத்தியாவசியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வந்த எமது மொழி அந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளில் அடையாத வளர்ச்சியை முப்பது ஆண்டுகளில் அடைய வேண்டும். இந்திய, தென்கிழக்காசிய மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் புதிய கருத்துக்களைத் தாங்கிவரும் புதிய சொற்கள் அரசாங்கங்களின் அனுசரணையில் ஆக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. இச்சொற்கள் பெரும்பாலும் பாடநூல்கள் மூலமும், அரசாங்கசொற் தொகுதிகள் மூலமும் மெதுவாகச் சமுதாயத்தில் பரவிவருகின்றன. பொதுமக்கள் மத்தியில் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் புதுச்சொற்களை இன்னும் வேகமாகப் பரப்பி வருகின்றன.

ஒரே நாட்டில் ஒன்றுபட்ட அரசியல் பொருளாதார அமைப்பில் இயங்கும் மொழிகளைப் பொறுத்தவரை இது எவ்வகையான சிக்கலையும் ஏற்படுத்த மாட்டாது. இந்த வகையில் தமிழ் மொழியின் நிலை வேறு. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசியல் அமைப்புகளில் பரந்து வாழும் மக்கள் பேசும் இந்திய மொழிகளில் முக்கியமானதாகத் தமிழ் விளங்குகின்றது. விசேடமாகத் தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வெவ்வேறு சூழ்நிலையில், வெவ்வேறுவிதமான அந்தஸ்தைத் தமிழ் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் தமிழ் அடைந்து வரும் வளர்ச்சி ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்றதாக இருக்குமானால் இம் மக்கள் பேசும் மொழிகள் அடுத்த சந்ததியில் வேறுபட்ட மொழிகளாக மாறிவிடும் என்பது தெளிவு. ஏறத்தாழ நாலுகோடி தமிழ் மக்களைக் கொண்ட தமிழ்நாட்டை இந்நிலை பாதிக்கமாட்டாது. ஆனால் முப்பது இலட்சம் தமிழ்பேசும் மக்களைக்கொண்ட இலங்கையில் வாழும் எம்மை இது வெகுவாகப் பாதிக்கும். இந்த ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு விசேடகவனம் எடுக்கவேண்டியது இன்றைய இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்களின் கடமையாகும்.

ஈழத்தில் பேசப்படும் தமிழ், தமிழ் நாட்டுத் தமிழிலிருந்து வேறுபட்டதாக மாறுவதைத் தடுக்க இரண்டு வழிகளை நாம் கையாள வேண்டும். தமிழ்க்கலைச்சொல்லாக்கம் இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் தொடர்புபட்டதாக நடைபெறவேண்டும். தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் உபயோகிக்கப்படும், பாடநூல்களில் ஒரே கலைச்

சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளிலும் ஒரே சொற்கள் பாவனைக்குவர வழி வகுக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் மத்தியில் புதுக் கருத்துக்களை அவற்றைத் தாங்கிவரும் புதுச்சொற்களைப் பரப்பும் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் தடையின்றிப் பரிமாறப்படவேண்டும். இத்துறையில், வேலிகட்டிவாழ முற்படுவோமானால் ஈழத்தமிழ் வேறுமொழியாக, சிங்களத்தமிழாக, நாளடைவில் சிங்களமாகவே மாறிவிடும்.

நம் நாட்டில் நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் தமிழில் நிறையப் படைக்க வேண்டும். அவற்றின் தரத்தைக்கண்டு தமிழ் நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழும் தமிழர் அவற்றைப் போற்றச் செய்ய வேண்டும் அத்துறையில் பொருளாதார ஆதரவு அளிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதேநேரத்தில் தமிழ் நாட்டில்படைக்கப்படும் தரமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் எல்லாம் இங்கு தடையின்றி நடமாட வேண்டும். வளரும் தமிழின் ஒன்றுபட்ட தன்மையைப்பேணி, நாடு வேறு ஆட்சி வேறாயிருந்தாலும் மொழியினால், பண்பாட்டினால், பாரம்பரியத்தினால் ஒன்றுபட்ட மக்களின் உள்ள ஒற்றுமையை அழிய விடாது காக்க இது ஒன்றே வழி.

“மெய்கண்டான் இன்றுவரை”

— பழைய மாணவன்

வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
 வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
 நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
 நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி
 தேடு கல்வி யிலாததொ ருரைத்
 தீயி னுக்கிரை யாக மடுத்தல்
 கேடி லாத அமுதமென் அன்னை
 கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்மர் — பாரதியார்

உடம்பு நயப்படுவதற்கு உணவும், உயிர்நயப்படுவதற்குக் கடவுள் வழிபாடும் வேண்டப்படுவதுபோல, மனம் நயப்படுவதற்குக் கல்வி வேண்டும். ஒருவர் தேடவேண்டிய செல்வம் கல்விச் செல்வமே. அது அழிவற்ற ஒப்பில்லாத செல்வம் அருமந்த கல்விச் செல்வத்தை முற்காலத்தில் குருகுல முறையில் மக்கள் பெற்றனர். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியிலேயே பலர் படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வசதியான பாடசாலைகள் தோன்றின. அந்தப் பாடசாலைகள் கிறிஸ்த

வப் பாதிரிமாராலே நடத்தப்பட்டன. ஆங்கில அரசாங்கமும் அந்தப் பாடசாலைகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்தது. தங்கள் சமய வளர்ச்சிக்காகப் பாடசாலைகளைப் பாதிரிமார் பயன்படுத்தினர். கல்விப் போதனை என்ற போர்வையில் சைவ மக்களை விபூதியழிக்கச் செய்து கிறிஸ்தவராக்கும் வேலை நடைபெற்றது. ஆறுமுகநாவலர் பெருமானும் இப்படிக்கிறிஸ்தவர் பள்ளியிலே படித்தவர். அதிட்டவசமாக அவர்படித்த பாடசாலையை நடத்திய பேர்சிவல் பாதிரியார் விபூதியழிக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையைக் கடுமையாக விதிக்கவில்லை. நாவலர் பெருமான் சைவராகவேயிருந்து அந்தப் பாடசாலையிற் படித்தார்; பின் 7 வருடம் படிப்பித்தார். அந்தச் சேவைக்காலத்திலே கிறிஸ்தவ சமய வேதமாகிய பைபிளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிற் பெயர்த்தெழுதினார். கிறிஸ்தவவேதத்தை நன்றாக அறிந்ததனாலே அச்சமயக் கொள்கைகள் அவருக்குத் தெளிவாக விளங்கின. பாதிரிமார் செய்த சமயப் பிரசாரமுறைகளும்விளங்கின. அவர்களுடைய முறைகளைப் பின்பற்றி மேன்மைகொள் சைவநீதியை நிலை நாட்ட நாவலர் பெருமான் திடசங்கற்பம் பூண்டார். ஊர்கள் தோறும் சைவப்பாடசாலைகளைத் தாபிப்பதே சைவ சமயத்தை அழிந்துபோகாமற் காக்கவும், சைவப்பிள்ளைகளைக் கல்வியறிவிற் சிறந்தவர்களாக்கவும், சைவர்களுட் அரசாங்க மொழியைப் படித்து உத்தியோகம் முதலான நிலைகளைப் பெறவும் வழியென்று நன்கு அறிந்தார். தாமாகவே வண்ணார்பண்ணை, கோப்பாய் முதலான இடங்களிலும், இந்தியாவில் சிதம்பரத்திலும் பாடசாலைகளைக் கட்டி நடத்தினார், ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசங்கங்கள் செய்து மக்களைத் தூண்டிப் பல சைவப் பாடசாலைகளைக் கட்டுவித்தார்.

அந்தக் காலத்திலே இந்தச் சூழலிலே இரண்டு சைவப் பாடசாலைகள் தாபிக்கப்பட்டன. ஒன்று சபாபதி நாவலரவர்களால் வழக்கம்பரை அம்மன் கோவிலின் தென்கிழக்குப்புற நிலத்தில் அமைந்திருந்தது மற்றது அப்பச்சிச்சட்டம்பியார் என்ற ஆறுமுகம் அவர்களால் அமைக்கப்பட்டது. தக்க ஆதரவு செய்வார் இன்மையால் இந்த இரண்டு சைவப்பாடசாலைகளும் காலகதியில் அழிந்துபட்டன.

இற்றைக்கு 80 ஆண்டுகளாக இந்தக்கிராமத்தவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்புச் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியிற் கிடைத்தது. அங்குக் கற்றவர்களிற் பலர் சிங்கப்பூர், மலேசியா தேசங்களுக்குச் சென்று உத்தியோகம் வகித்துத் தாமும் வாழ்ந்து தம் இனத்தவரையும் வாழவைத்தனர். இற்றைக்கு 45 வருடங்களுக்கு முன் அங்குப் போய் உத்தியோகம் வகித்த பெரியார் பலர்க்குத் தமது கிராமத்தில் ஒரு சைவப்பாடசாலை கட்ட வேண்டுமென்றும் அவர் உண்டானது. திரு. தி. மு. கந்தையா

அவர்கள் ஆங்குப் பல இடங்களிலுமிருந்த இக்கிராமப் பெரியோர்களை ஒன்று கூட்டிக் கல்வியபிவிருத்திச்சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அந்த முயற்சி வளர்ந்து 1925ம் ஆண்டில் மெய்கண்டான் பாடசாலையைக் கட்டி அந்த ஆண்டுப் புரட்டாதி மாசத்து விஜய தசமி நாளில் பிள்ளைகளுக்கு நாட்பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்துக் கற்பித்தல் ஆரம்பமானது. அப்போது விக்ரோறியாக் கல்லூரியதி பராயிருந்த தங்கள் ஆசிரியர் திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் ஆலோசனையுடன் பாடசாலைக்கு ‘மெய்கண்டான்’ என்று பெயர் வைத்தார்கள்.

இந்தப் பாடசாலையைக் கட்டவும், அரசினர் உதவி பெறும் வரை ஆசிரியர்களுக்கு வேதனம் வழங்கவும், பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவும், பல இடங்களிலுமுள்ள பெரிடோர்களை அழைத்துப் பிரசங்கங்கள் விழாக்கள் நடத்தவும், இப்படிப்பலவகையான காரியங்களுக்குமாக அரும்பாடுபட்ட அப்பெரியார்கள் செய்த நன்றியை நாம் ஒரு போதும் மறக்கக் கூடாது. அவர்களிலே பலர் காலமாகி விட்டார்கள். திருவாளர்கள் தி. மு. கந்தையா, தி. மு. சின்னையா வெ. சின்னையா, சோ. சின்னக்குட்டி, ஆ. நடராசா, ஆ. விசுவலிங்கம், சி. அப்பாப்பிள்ளை, வ. சீனிவாசகம், சு. குமரையா, ப. சிவகுரு, த. கந்தையா, நா. பொன்னுசாமி, அ. செல்லையா, இ. மாணிக்கம், பே. வயித்திலிங்கம், இ. மாதவர், அ. பெரிய தம்பி, சோ. கதிரவேலு முதலான பெரியார்கள் மறைந்து விட, திருவாளர்கள் ப. மயில்வாகனம், ச. சம்பந்தமூர்த்தி, க. கந்தசுவாமி, ஆ. பொன்னையா என்போரும் பிறருமே எஞ்சியுள்ளனர் இவர்களுக்கும் இங்குக் குறிப்பிடப்படாதவர்களாய்ப் பாடசாலையைக் கட்டி வளர்த்துக் காப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்த ஏனைய பெரியோர்களுக்கும் நாம் அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

இப்பாடசாலையிலே அதிபர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் இருந்து கற்பித்தவர்கள் பலர். அவர்களில் நம்முடைய நினைவைவிட்டு இன்றும் நீங்காத இடம் பெற்றவர்கள் திருவாளர்கள் வே. முருகேசு, க. சிற்றம்பலம், வீ. கணபதிப்பிள்ளை, பொ. பொன்னம்பலம், அ. ஆசைப்பிள்ளை, வே. தொன்னம்பலம், இ. சின்னையா முதலானோர்; மெய்கண்டான் பாடசாலையாய் 1944ம் ஆண்டில் 8 ஆசிரியர்களுடன் நடைபெற்றுவந்த இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்ற அதிபர் திரு. செ. ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள் இதனை ஆண்டு தோறும் வளர்த்து வளர்த்து 1957ம் ஆண்டிலே 23 ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் மெய்கண்டான் உயர்தர பாடசாலையாக்கினார். விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் பாலர் வகுப்புத்தொடக்கம் எல்லா வகுப்புக்களும் அந்த ஆண்டிலே வைக்கப்பட்டதனால், பிள்ளைகள் பலர் அங்குப் போக இங்கே ஆசிரியர் தொகையும் படிப்படியாகக் குறையலாயிற்று. அரசினர் இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றபின் அதிபர் ஸ்ரீநிவாசன்

அவர்கள் மிகவும் முயன்று இதனை மகாவித்தியாலய அந்தஸ்துக்கு அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் உதவியுடன் உயரச்செய்தார். அவருடைய சேவை பாடசாலை வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய அம்சமாய், மறக்கமுடியாத நன்றியாய் விளங்கும். இந்தப் பாடசாலையை முன்னிட்டு அவர் இங்குள்ளார் பலருக்கு ஆசிரிய உத்தியோகம் ஒழுங்குசெய்து கொடுத்து வாழவைத்துள்ளார்கள்.

அதிபர் ஸ்ரீநிவாசன் அவர்களுடன் கூடி ஆசிரிய பயிற்சிபெற்று ஒருமித்து இப்பாடசாலையில் ஆசிரியராக நியமனம்பெற்று, அப் பொழுதிலிருந்தும் அதற்கு முன்னமாகத் தொடர்ந்து 40 வருடங்கள் இங்கே சேவை செய்தவர்கள் திரு. இ. அப்பாத்துரை ஆசிரியர் அவர்கள் தலைமையாசிரியர்களாக உடனாசிரியர்களாக இங்கே கடமையாற்றிய பலரோடும் தேனும் பாலும் போலக்கலந்து பணியாற்றினார்கள். அவருடைய சுபாவம், ஒழுக்கம், பேச்சு, செயல் யாவுமே மிகவும் இனிமையும் நன்மையும் உடையவை. அவரைப் பாராட்டுகின்ற மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் மிகப்பலர்.

இந்த மகாவித்தியாலயம் 1951ம் ஆண்டில் வெள்ளி விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. அதனுடைய பொன்விழா 1975ம் ஆண்டில் நிகழவிருக்கிறது.

இவ் வித்தியாலயத்தில் இன்று சேவையிலிருக்கும் ஆசிரியர்கள்

அதிபர் :- திருமதி ப. சிவானந்தராசன் B. A. வித்துவான்

துணையதிபர் :- திரு S. A. குலேந்திரன் B. A.

கனிஷ்ட அதிபர் :- புலவர் கா. வேல்முருகன் B. O. L.

உதவியாசிரியர் :- செல்வி இ. வைத்தியலிங்கம் விசேடபயிற்சி II

பண்டிதர். திரு. அ. ஆறுமுகம் ,, I

,, வே. மகேஸ்வரன் ,, I

திருமதி. க. அப்பாப்பிள்ளை ,, I

,, ப. சிவகுருநாதன் ,, I

,, தே. கணபதிப்பிள்ளை ,, I

திரு. பொ. வரதராசா ,, I

,, இ. ஆறுமுகம் ஆசிரிய I

,, மா. விக்ரமலிங்கம் ,, I

,, க. சுவாமின்னை சங்கீத பூஷணம்

திருமதி சி. நாகலிங்கம் தமிழ் சி. பா. த.

செல்வி நி. பொன்னம்பலம் English S. S. C.

திருமதி பொ. செல்வநாயகம் நெசவுப் பயிற்சி

மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்துக்கு
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெறும் ஆசிரியர்களுக்கு
மனமார்ந்த நன்றி தெரிவிக்கிறோம்.

பெற்றோல் நிலையம்
சித்தன்கேணி.

உரிமையாளர்: ச. சுந்தரமூர்த்தி

சிறந்த புகைப்படங்கள் டிடிப்பதற்கு
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

“ நெடுலெக்ஸ் ஸ்ரூடியோ ”
பண்டத்தரிப்பு.

ஈழம் எங்கும் மக்களால் போற்றப்படும்
சிறந்த ஒலிபெருக்கிச் சேவையை அளிப்பவர்கள்

“ நெடுலெக்ஸ் சவுண்ட்ஸ் ”
பண்டத்தரிப்பு, :: அளவெட்டி.

உங்கள் தேவையே எங்கள் சேவை!
உண்மை நெறியே எங்கள் லட்சியம்!!

— இன்றே வருகை தாருங்கள் —

வீடு தன்றிறைவு பெற
வேண்டும் பொருள்கள் அனைத்தும்
விரும்பிய வண்ணம் வாங்க

★ நம்பிக்கைக்கு உத்தரவாதமான இடம் ★

ப. ஜே ம் ஸ்

— பொது வர்த்தக நிறுவனம் —

பிரதான வீதி, : : பண்டத்தரிப்பு.

நம்பிக்கைக்கும் நேர்மைக்கும் உறுதிப்பாடு
மோட்டார் — பல்வேறு எந்திர உரிமையாளருக்கு நற்செய்தி
நவீனமுறையில் —

மோட்டார் வாகனங்களையும்

பாவனைப் பொருட்களையும்,

குறித்த தவணையில்

ஸ்பிறே பெயின்று வேலை செய்து கொடுக்கப்பெறும்

—இன்றே தொடர்பு கொள்ளுங்கள் —

லிங்கம் ஸ்பிறே பெயின்று நிறுவனம்

சில்லாலை வீதி. : : பண்டத்தரிப்பு

பண்ணாகம் பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

பதிவு இல. J 508

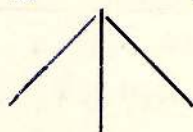
வாழ்கமெய் கண்டான் மகாவித்தி யாலயம்
வாழ்கமெய் கண்டான் சிறப்புமலர் — வாழியரோ
ஆசிரியர் மாணவர்கள் அன்புடைய பெற்றோர்கள்
சுச னருளால் இனிது.

மக்களுக்காக மக்களால் நடத்தப்படுவது இச்சங்கம்

*
உணவுப் பொருள்கள், உடைவகைகள் பங்கிட்டளவுக்குரிய
பொருள்கள் இங்கே வாங்கிக்கொள்ளலாம்

வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு போன்ற உணவுப்
பொருள்களைப் பயிரிட அங்கத்தவருக்குக் கடனுதவிப்புகளும்.

மெய்கண்டானுக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

ராஜா கோப்பநேசன்

104, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தலைமை நிலையம்:

கொழும்பு.

கிளை: கிளிநொச்சி.

தொலைபேசி: 7575

கல்யாண வைபவங்களா? விருந்து உடசரணை விழாக்களா —
தரத்திலும் சுவையிலும் சிறந்த குளிர்பானங்கள்
தயாரித்து அளிக்க எங்களை அழையுங்கள்.

உங்கள் நா இனிக்க — உள்ளம் மகிழ
எங்கள் நல் அழைப்பு

சுவீற்றி கூல்

மாதகல் வீதி,
பண்டத்தரிப்பு.

ஐஸ் சர்பத் வகை
ஐஸ் கிரீம்
ஐஸ் கேக்
ஐஸ் சோக்
ஐஸ் பழவகை
பட்டர் கேக் வகை
தோடை அன்ஞ்சி

முதலிய பழவகைகள் மற்றும்

எல்லாவகை குளிர்பானங்கள், — சிற்றுண்டி வகைகள் —
இலங்கை பாற்சபை தயாரிக்கும் குளிருட்டப்பெற்ற பால் வகைகள்
அனைத்தும் பெற்று மகிழ உகந்த இடம்

SWEETEE COOL
MATHUGAL ROAD,
PANDATERUPPU.

அச்சுப்பதிவு: ஆனந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்,